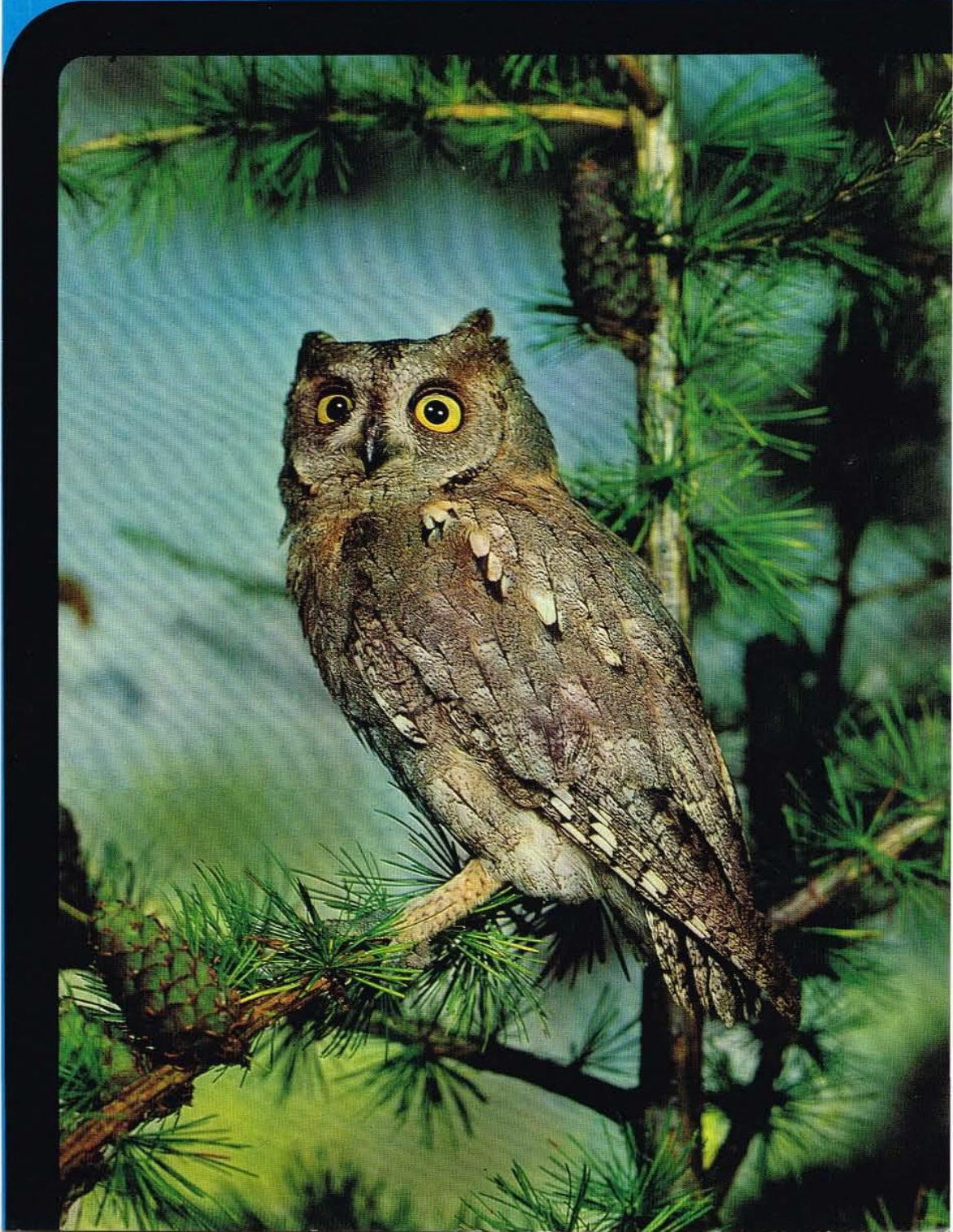

၀၇၃၀ ဗဝဂ္ဂဝါ

De,

essel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingendijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00-17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 22,50 per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 350 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280-6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.
Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045-31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045-21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. *Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

VOGELS

ND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

Vragen over?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPEN-BASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 23 augustus 1976.

IN DIT NUMMER

	pag.
De dwergooruil	292
Ervaringen met afr. soorten, zilverbekje	293
Vogeltrek	294
Grasparkieten allerlei	294
Bepanting in en om onze volière/onze tuin	296
Nieuws uit het Dierenpark Wassenaar	297
Bestuursleden, wat zijn dat eigenlijk voor mensen?	298
Pietpraat over zilverisabelpastel	300
De Boorkesparkiet	301
Buitengebeuren	302
Nieuws over de vogelwet	304
Tentoonstellingsbijlage (groen katern) met o.a. vraagprogramma en ringenbestelling	I-XIV
Het tentoonstellen van vorm- en postuurkanaries	305
De vererving van de zwartborstfactor bij de zebravink	308
De Bichenow en Ringelastrijde	309
Factoren die voor het behalen van een gunstig resultaat op de tentoonstelling een grote rol spelen	310
De keuring van kleurkanaries	312
Het lied van de waterslager	314
Korte berichten	315

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Faunafood	298
NBvV Boekenservice	299
Centraal magazijn prijslijst	III
Int. Hobby Boekh./Sanders/Blankestijn/Ars/Siem van 't Hart/Roupe v. d. Voort	IV
Cédé/Conditio/Edelchemie	VI
Thieme	VII
Sluis	307
v. Gils/Veraka/NBvV/Tovo	316
Vraag en aanbod	317
404	318
R. v. d. Veen/Gezasept/Tilb. Vogelhandel/Animali/Paradiso	319
Witte Molen	320

Foto omslag en pag. 292: H. Schremp
Dwergooruil

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

de dwergooruil

door: Meindert de Jong

Het vogeltje dat u hier met grote ogen „wantrouwend” zit aan te staren is het 19 cm lange dwergooruiltje (*Otus scops*). Deze uil heeft een enorm verspreidingsgebied want hij komt voor in Noordwest-Afrika, vrijwel geheel Afrika bezuiden de Sahara met uitzondering van de uitgestrekte Kongolese wouden, geheel Zuid-Europa oostelijk door Azië tot in Japan en Indonesië (Celebes). Het lijkt mij overbodig u een signalement van het diertje te geven, daar de foto duidelijk genoeg is.

In de meeste delen van zijn areaal is de dwergooruil standvogel, maar de individuen uit de noordelijke streken trekken 's winters weg naar tropisch Azië en Afrika. Voor zover mij bekend is dit uiltje een keer of vier, vijf binnen onze grenzen gesignaleerd (dwaalgast). Zijn voorkeur gaat uit naar tamelijk open boomrijke gebieden, lichte bossen, rivieren galerijbossen maar ook wel parklandschappen. In de dichte naald- en regenwouden zal men hem tevergeefs zoeken. Over zoeken gesproken: het valt beslist niet mee dit uiltje overdag in het vizier te krijgen, want het houdt zich schuil in allerlei holten en op donkere plaatsen tegen een stam gedrukt, waar hij als het ware één wordt met de omgeving. Maar zodra de schemering valt wordt de uil actief en gaat op jacht naar grote insecten, kevers, nachtvlinders, sprinkhanen, maar ook is hij allerminst vies van andere op de grond levende wezentjes als hagedissen, kleine zoogdieren en (veelal zieke) vogeltjes. Van het nest wordt vrijwel geen werk gemaakt. Het paartje zoekt een geschikte holle boom, een gat in een muur, een spleet in een rots, een oud spechtenest of een ander oud vogelnest op en daar legt het vrouwtje de drie tot zes eieren. Deze zijn wit van kleur en vrijwel rond; ze worden met tussenpozen van circa 48 uur gelegd, maar het vrouwtje begint direct na het leggen van het eerste ei te broeden. Er is derhalve nogal wat tijdsverschil tussen het uitkomen van het eerste en het laatste jong, dat dan ook als achterblijvertje niet zelden wordt vertrapt of geconsumeerd, vooral in perioden dat er weinig voedsel voorradig is.

Over het algemeen spreken we van schreeuwen en krassen bij uilen, maar het mannetje van de dwergooruil laat een fluitend, tweelettergrepig 'kie-joe' horen, dat wel erg muzikaal maar tevens wat melancholiek klinkt. Om de twee tot drie seconden kan men het beluisteren en het vrouwtje beantwoordt het met een ietwat hoger twee- of drielettergrepig 'kie-joe'; vaak maakt het paartje er een duet van. Dit geluid is vrij eenvoudig na te bootsen en men kan er veel plezier aan beleven als de uilen de imitator antwoorden. Om nog even op het broeden terug te komen: het vrouwtje broedt alleen drie en een halve week, maar het mannetje zorgt voor de foerage. De jongen verlaten het nest als ze drie weken oud zijn, maar het duurt dan nog wel even voor ze de vliegkunst geheel en al meester zijn.

ervaringen met afrikaanse soorten zilverbekje

Zilverbekje

foto: Horst Müller

Een van de bekendste en best kweekbare van de Afrikaanse soorten is zonder twijfel het zilverbekje. Ondanks z'n eenvoudig van kleur zijnd uiterlijk, is het toch een bijzonder plezierig vogeltje dat zich bij uitstek leent voor het houden in de volière en daarom ook erg door de vogelliefhebber gewild is. Overigens is het een van de weinige Afrikaantjes die ook heel goed in broedkooien zijn te houden en te kweken. Ja zelfs kunnen ze als pleegouders voor moeilijker te kweken soorten worden gebruikt en wat dat betreft benaderen ze de Japanse meeuwtjes.

Het zilverbekje, *Eudice cantans cantans*, komt voor in een smal gebied zuidelijk van de Sahara, van Senegal tot Ethiopië.

Cantans cantans is de nominaatvorm en we kennen nog drie ondersoorten te weten: *E.c. inornata* welke wat bruiner van kleur is en voorkomt in Oost Ethiopië tot de Rode zee; *E.c. orientalis* komt voor in Zuidwest Arabië ten oosten van de Rode zee en heeft een wat scherpere tekening en krachtiger bruin gekleurde vleugels. Ten slotte *E.c. meridionalis* welke op de bovenzijde wat lichter bruin is

dan de voorgaande maar wel een scherpe tekening heeft. Deze laatste ondersoort komt voor van Ethiopië door Kenia tot Tanzania.

Het uiterlijke verschil tussen de geslachten is gering. De popjes hebben vaak een wat bruinere tint. Een duidelijke herkenning van het mannetje is de zang. Alleen hij zingt, doet dat veelvuldig en het liedje is zacht en welluidend. Uiterlijk zijn er dus geringe verschillen en het valt niet mee om al direct een paartje samen te stellen. Zoals al meer is gezegd, doet men er verstandig aan om maar gelijk 5 à 6 exemplaren te kopen, ze allemaal te voorzien van een verschillend gekleurde knijpring en af te wachten wie zich bij wie voegt. Op die manier wordt ook een vrije partnerkeuze bewerkstelligd en dat geeft in het algemeen veel méér kans op goede kweekresultaten. Vooral ook wanneer later zo'n koppeltje apart wordt gezet, bijvoorbeeld in een kleinere vlucht of broedkooi, zullen successen niet uitblijven.

In hun land van herkomst zijn zilverbekjes te vinden nabij de waterplaatsen in de woestijn, aan de randen van landbouwgebieden en nabij nederzettingen. Ze leven in kleine groepen, behalve in de broedtijd dan trekken ze paarsgewijs op.

Hun voedsel bestaat uit diverse kleinsortige zaden. Het nest wordt gebouwd van grashalmpjes, is rond en heeft een klein invlieggaat. Van binnen wordt het met wat zachtere plantaardige materialen gestofveerd. Zowel in het dichte gras, in doornige struiken en onder daken van huizen zijn nesten van ze gevonden. Heel vaak gebeurt het dat ze gebruik maken van verlaten weversnesten.

Tijdens de balts zien we dat het mannetje, met een strootje in de snavel, zich al buigend en zingend naast het popje bevindt. Meerdere malen hebben we gezien dat het popje diezelfde gedragingen van de man dan ook uitvoerde, eveneens met een strotje in de snavel maar zonder daarbij te zingen.

De 3 tot 6 witte eitjes worden gedurende ongeveer 12 dagen afwisselend door man en pop bebroed. Nestcontrole kan, vanwege de constructie van het nestje met de lange insluipgang en het kleine vlieggaat, wel eens moeilijk zijn maar onoverkomelijke bezwaren geeft dit niet.

Als de jongen uitgekomen zijn, zijn ze volkomen naakt en hebben een donkergrijze tot zwarte huidskleur. Na plm. 3 weken vliegen ze uit. De eerste dagen daarna keren ze nog terug in het ouderlijke nest en brengen daarin samen met de ouders de nachten door. Wat later, ongeveer 10 tot 12 dagen, zijn ze zelfstandig en dan hebben ze inmiddels ook wel een andere slaepgelegenheid gevonden. Trouwens, dat moeten ze wel, want de volgende ronde is dan meestal wel begonnen. Na 8 tot 10 weken is de jeugdruid ook achter de rug.

Jonge zilverbekjes behoeven als ze zelfstandig zijn niet te worden uitgevangen en van hun ouders gescheiden te worden. Zonder problemen kunnen ze in dezelfde ruimte blijven. Kweekt men deze vogels in broedkooien, dan dienen ze, zodra ze zelfstandig zijn, wel apart te worden gezet. Voor hun ontwikkeling is het dan van belang dat ze wat meer ruimte krijgen.

Zoals gezegd, in zowel de volière als in de broedkooi doen ze het uitstekend. Op een goed mengsel

zaden voor kleine prachtvinken, trosgierst, aangevuld met wat groen zoals onkruiden, muur, sla, andijvie etc., en wat eivoer, gedijen ze best. Tijdens de opfokperiode is er, in tegenstelling tot de meeste andere Afrikaanse soorten, geen behoefte aan levend voer. Dagelijks en in een wat grotere hoeveelheid dan normaal verstrekken van eivoer doet aan de behoefte van de jongen ruimschoots voorzien. Jaarlijks worden honderden zilverbekjes in volières en kooien geboren. We zien ze regelmatig als Eigen Kweek op de tentoonstellingen waar ze meestal goed aan de punten komen.

Het ringen van jonge zilverbekjes levert weinig moeilijkheden op. Afhankelijk van de groei kan de 2.3 mm grote ring tussen de vierde en zevende dag worden aangelegd.

Om ze voor de tentoonstelling in optimale conditie te brengen en ze vooral ook te doen wennen aan de kleinere ruimte die een TT-kooi biedt, doet men er goed aan ze tijdig op te kooien. Het liefst nog enige weken in de broedkooi en daarna in een TT-kooi. Geef ze vooral ook dan dagelijks gelegenheid te baden, dat komt hun conditie zeer zeker ten goede.

Rest nog te vermelden dat in onze winterse perioden, deze vogels weinig problemen opleveren. We kunnen ze, mits ze goed zijn geacclimatiseerd, als winterhard beschouwen. Opgemerkt dient daarbij wel dat ze dan wel de beschikking dienen te hebben over een goede beschutting.

Zilverbekjes, heel doodgewone, maar bijzonder plezierige vogeltjes die we zeker aan de beginnende tropenliefhebber kunnen aanbevelen.

vogeltrek

Vogels kan men wat hun reislust betreft indelen in 3 groepen:

1. Standvogels — vogels die, zomer en winter, in hetzelfde gebied blijven.
2. Trekvogels — vogels die een vast broedgebied en elders vast winterkwartier hebben en heen en weer trekken.
3. Zwervers — vogels die wel een vast broedgebied hebben, maar buiten de broedtijd gaan zwerven.

Trekvogels broeden meestal in een gebied waar in het zomerhalfjaar voldoende voedsel is om hun jongen groot te brengen, maar waar 's winters schaarsest heerst. In sommige gevallen brengen ze maar een week of 8 door in hun broedgebied.

Van kleine zangvogeltjes is het een bijna onbegrijpelijke prestatie dat ze tweemaal per jaar zo'n lange gevaarlijke reis af kunnen leggen. Zangertjes die in Afrika overwinteren moeten bijvoorbeeld de Sahara oversteken, ook bergketens en zeeën vormen geduchte barrières. Vogels die langs de kust trekken worden soms door zware stormen honderden kilometers de zee opgeblazen. Door vogels te ringen, is men veel te weten gekomen over trekgewoonten van vele soorten. Als men een dode vogel vindt met zo'n ring, kan men deze het beste sturen naar: Vogeltrekstation, Kemperbergerweg 11, Arnhem.

grasparkieten allerlei

door: H. W. J. van der Linden

Het zal u duidelijk zijn dat noch de grasparkiet noch enig andere vorm van leven door generatio spontanea ontstaan is doch dat ze uit exemplaren voortkomen die er bijna net als zij zelf uitzagen.

Dit berust op erfelijke factoren.

Een feit is echter dat geen jong precies op zijn ouders lijkt. Zelfs bij de meest eenvoudige vorm van leven, de eencellige dieren waarbij de voortplanting asexueel geschiedt door middel van celdeling is er een gering verschil in grootte. Naarmate de diersoort zich verder ontwikkeld heeft, worden de verschillen groter. We kunnen dus zeggen dat de erfelijke factoren op de eerste plaats en voor het grootste deel verantwoordelijk zijn voor de overgang van de ouderlijke eigenschappen op hun nakomelingen doch dat onder invloed van buitenaf en met name het zich voortdurend aanpassen aan het milieu gecombineerd met de drang om te veranderen die we bij elke vorm van leven aantreffen, er kleine variaties in de uiterlijke verschijningsvorm van het individu optreden. Dit differentiatie proces is al miljoenen jaren aan de gang en de Engelse natuurkundige Charles Darwin, was de eerste mens die dit inzag en in zijn beroemde werk „The Origin of species by means of natural selection or the preservation of favoured races in the struggle for life" maakte hij zijn hypothesen wereldkundig.

Om tot een beter begrip te komen in het erfelijk gebeuren, meen ik aan een algemene beschouwing

over het ontstaan van de vogels en het leven in het algemeen niet te kunnen ontkomen.

De oorsprong van het leven is een probleem dat zowel wat tijd als wat plaats aangaat niet op te lossen is doch het kan geen kwaad als we er eens over nadenken. Aan de hand van fossielen hebben de geleerden de geschiedenis der aarde al kunnen volgen tot in het precambrium. Dit era (groot tijdperk) omvat de tijdperken Archaeicum en Proterozoicum. De wetenschap heeft de geschiedenis der aarde verdeeld in Era's (groot tijdperk) doch daar de meesten van ons moeite zullen hebben met zich tijden van miljoenen jaren voor te stellen lijkt het mij nuttig om als hulpmiddel een andere maatstaf aan te leggen die ons meer aanspreekt en ik neem hiervoor de 24 uren klok. Verondersteld wordt dat het eerste leven ongeveer 1500 miljoen jaar geleden in zee ontstond en de zee wordt dan ook wel eens „de wieg van het leven” genoemd.

Op onze 24 uren klok is het dan 20 uur. U kunt zich nu ongetwijfeld voorstellen dat de mens maar een pennestreek is in de geschiedenis der aarde. Een van de eerste vormen van dierlijk leven moet veel overeenkomst gehad hebben met de Amoeba proteus. Dit hedendaagse nog voorkomende eencellige dier, veel kleiner dan een millimeter bestaat uit protoplasma en een kern en is ondanks haar eenvoud in staat zich te voeden zich voort te planten en zich te beschermen en voldoet hier mede aan de drie belangrijkste kenmerken van elk levend organisme. Uit deze eencellige dieren (Protozoa) zijn alle meercellige wezens (Metazoa) in de loop der miljoenen jaren geëvolueerd. Men kan zich het evolutieproces voorstellen als een boom met acht hoofdtakken naar de acht stammen waarin het dierrijk volgens de hedendaagse systematiek verdeeld is. De grote takken verdeelden zich in kleinere. Elke hoofdstam behield de voornaamste gemeenschappelijke kenmerken en naarmate de evolutie verder ging vertakten zich de takken in steeds kleinere takjes en werd de differentiatie steeds fijner.

Tot de eerste meercellige dieren behoort de spons. Dit het tijdperk Ordovicium stammen de eerste vissen en 100 miljoen jaar later in het tijdperk Devon komen de amfibieën.

In het Carboon het tijdperk waar onze kolen ontstonden, zo'n 350 miljoen jaar geleden, verschenen de eerste reptielen en in het tijdperk Perm ontstonden de reuzenreptielen die gedurende ongeveer 50 miljoen jaren de aarde zouden overheersen. Ze leefden het gehele era Mesozoicum dat verdeeld is in de tijdperken Trias, Jura en Krijt. Deze perioden vorden ook wel de era der reptielen genoemd.

Om u een indruk te geven van deze machtige giganen wil ik u enkele cijfers en feiten niet onthouden. De Diplodocus is het grootste dier geweest dat ooit op aarde heeft rondgelopen.

Het was ruim 26 meter lang en ongeveer 9 meter hoog. Het gewicht van deze kolos was 40 ton. De Brachiosaurus was iets kleiner doch het woog waarder en men schat zijn gewicht op 50 ton. De Titanodon tenslotte was een vliegend dier net als u de vleermuisen. Van vleugeltip tot vleugeltip mat deze lichte reus ruim 7½ meter. De eerste vogel heeft geleefd aan het einde van de Jura periode

ongeveer 150 miljoen jaar geleden. Op onze klok is het dan 22 uur.

Fossiele overblijfselen van de oudst bekende vogel die men de naam Archaeopteryx lithografica heeft gegeven werden gevonden in een kalksteengroeve te Solnhofen in Zuid-Beieren in het jaar 1861. De vogel had tanden, vleugels met klauwen en een reptielachtige staart.

De vogel had het formaat van een ekster.

Hoewel er geen fossiele bewijzen zijn die ons over de details van de transformatie „reptielvogel” kunnen inlichten wordt algemeen aangenomen dat de vogels van uit de reptielen geëvolueerd zijn. Het zou echter naïef zijn om aan te nemen dat met de gevonden vogel in Solnhofen de evolutie der vogels zou zijn begonnen.

Waarschijnlijker is het om aan te nemen dat meerdere soorten van deze reptielachtige vogels reeds gedurende duizenden misschien miljoenen jaren geleefd hebben.

Tussen de tijd dat de Archaeopteryx en de Hesperornis, een watervogel, waarvan de fossiele overblijfselen in Amerika gevonden zijn, geleefd heeft ligt ongeveer 30 miljoen jaar.

De volgende vogel, die uit het Krijttijdperk stamt, was de Ichthyornis. Aan het begin van het tijdperk Eoceen dat gelegen is in het era Kaenozoicum is nog een ruim 2 meter hoge vogel bekend als Diatryma. Het schijnt een struisvogelachtige roofvogel geweest te zijn die niet kon vliegen. De eveneens in dit era liggende tijdperken plioceen, mioceen, oligoceen schijnen een gunstige tijd geweest te zijn voor de ontwikkeling van vele vogelsoorten en in die tijd hebben zich ook de tegenwoordig levende dieren gevestigd.

Ten tijde dat de mens verschijnt ongeveer 1 miljoen jaar geleden (op onze klok 15 sec. voor middernacht) in het tijdperk Pleistoceen is er sprake van enkele condorsorten waarvan de Teratornis er een is. De vleugelspanwijdte van deze vogel bedroeg 3½ meter.

Nog enkele andere vogelsoorten uit deze tijd zijn o.a. de Madagascar struis Aepyornis. Deze reusachtige loopvogel legde eieren met een inhoud van 10 liter.

De Dinornis een loopvogel uit Nieuw-Zeeland was 3 meter hoog en woog ongeveer 200 kg.

Op het eiland Mauritius leefde nog een niet vliegende duif de Dodo. Deze reusachtige duif had het formaat van een kalkoen en werd in 1598 door Nederlanders ontdekt. In 1681 nog geen 100 jaar later was ze uitgeroeid. Ook de Dinornis en de Aepyornis werden een prooi van het grootste roofdier aller, aller tijden: de mens.

In dit verband wil ik u het treurige verhaal van de verdwijning van de trekduif Ectopistes migratorius niet onthouden.

Een zekere Ross King zag nog in het jaar 1866 een zwerm van deze vogels voorbij trekken die de zon 14 uur lang verduisterden, terwijl een andere ooggetuige verhaalt een zwerm van deze vogels 3 dagen voorbij te hebben zien vliegen. In 3 uur tijd schatte hij dat 1 miljard voorbijtrok. In 1857 werd er in Amerika een wet ingediend om de vogel

Vervolg pag. 306

beplanting in en om de volière

sel

cornus alba

onze tuin

In deze maand zullen we maar niet zoveel over het tuinwerk praten, de meesten zijn toch op vakantie. De laatste jaren komen er steeds meer ideeën om de grond op plaatsen waar geen bloemen staan te bedekken met zogenaamde bodembedekkers, zodat men op die plaatsen geen onkruid meer behoeft te wieden etc. Een nog groter voordeel van bodembedekkers is overigens dat men de grond met rust laat, niet kapot maakt wat structuurbederf en beschadiging van worteltakken van planten en struiken veroorzaakt. Bovendien kunnen onder de bodembedekkers beter de insecten overwinteren zodat het insectenbestand ook weer wat op peil komt. Men moet namelijk wel bedenken dat door het spuiten van insecticiden ook tal van nuttige diertjes sneuvelen.

Om op die bodembedekkers terug te komen, er zijn tal van soorten in de handel maar men kan deze ook heel goed zelf zaaien.

Een aantal soorten zijn: *Acaena microphylla*, grijs-groen, 10 cm hoog, bloei juni tot augustus; *Ajuga reptans*, blauw, 15 cm hoog, bloei mei tot augustus; *Asperula odorata*, Lievevrouw bedstro, wit, 20 cm hoog, bloei juni-juli; *Cerastium biebersteinii*, wit, 10

cm hoog, bloei mei-juli; *Cotula squalida*, bruingroene zoden; *Hypericum calycinum*, geel, 40 cm hoog, bloei juni-augustus, plant blijft halfgroen; *Lamium galeobdolon variëgatatum*, dovenetel, geel, bloei juli-augustus, 25 cm; *Pachysandra terminalis*, groenblijvend, goed voor schaduw, 25 cm hoog; *Polygonum affine*, roserode bloemaren, 25 cm hoog; *Prunella* in verschillende soorten, 20 cm hoog, bloei juni tot september; *Sedum acre*, geel, 10 cm hoog, bloei juni-augustus; *Vinca minor*, maagdepalm, blauw, 15 cm hoog; *Vinca major*, 30 cm hoog, blauw.

De meeste van deze soorten zijn ook geschikt voor gebruik in de volière. De kanariekeekers kunnen dit trouwens wel vergeten, die vogels laten geen plant met rust. Als u nu in de tuin de bodembedekkers wat varieert met enkele varens en siergrassen, dan wordt het een afwisselend geheel. Een paar leuke varens zijn *Athyrium filix femina*, wijfjesvaren, 75 cm hoog, *Dryopteris filix*, mannetjesvaren, halfwintergroen, 75 cm hoog, *Matteuccia struthioptens*, beker-varen, trechtervormig, 75 cm hoog; *Polypodium vulgare*, eikvaren, wintergroen, 30 cm hoog.

Ook in de volière kan men verschillende siergrassen zetten. Het is dan wel van belang dat u eerst de plantjes in de tuin zet en als het flinke pollen zijn geworden ze dan pas in de volière plant. De kwartels bijvoorbeeld, zullen er dankbaar gebruik van maken. Een paar lage grassen zijn: *Bouteloua oligostachia*, muskietengras, bruin rechtopgaande aren, 40 cm; *Briza media*, groen siergras, mooie aren, 30 cm; *Carex morrowii*, zegge, stevige witgerande bladeren, 30 cm hoog, *Festuca glauca*, zwenkgras, 25 cm; *Silberreiter* 20 cm; *Scoparia*, 15 cm; *Koeleria glauca*, blauwgroen 20 cm; *Luzulua nivea*, veldbies, 35 cm.

Tot slot nog een huismiddeltje om wespen te verdrijven. Zet op tafel een schaal met water en daarin een flinke scheut ammoniak, ze blijven gegarandeerd op afstand.

J. T. van Hartskamp.

CORNUS ALBA

De kornoelje is een gewaardeerd geslacht van heesters; ze zijn talrijk en vertonen een grote verscheidenheid aan vormen. De hier afgebeelde *Cornus alba*, de witte kornoelje, kan 2 tot 3 m hoog worden, heeft roodkleurige opgaande takken en 4 tot 10 cm grote ovale bladeren.

De bloei, in april-mei, is weinig opvallend. Het is een gemakkelijke heester die elke grondsoort voor lief neemt en wat de standplaats betreft, van in de volle zon tot halfschaduw.

De

nieuws uit het dierenpark wassenaar

Onze rotsvolière is sinds kort verrijkt met een twaalf Bosijsvogels (*Dacelo gigas*) door de Australiërs Kookaburra's genoemd, terwijl een andere naam „lachende Hans”, betrekking heeft op het schaterende geluid dat zij bij opwinding laten horen.

Eén van de grootste duiven is de Victoria kroonduif (*Goura victoria*) uit West-Irian, het vroegere Nieuw-Guinea, waarvan wij 4 exemplaren aan onze collectie toevoegden. Opvallend is de prachtige kuif, waarvan iedere veer eindigt in een wit waaiertje, waardoor deze duiven ook wel waaierdreven worden genoemd.

Een andere duivensoort is de Geelborst vruchtenduff (*Ptilonopus occipitalis*), afkomstig van de Philippijnen. Onze zes exemplaren behoren tot de pronkstukken van de Louisehal, want er zijn weinig vogels welke zo schitterend van kleur zijn. De kop is grotendeels scharlaken rood gekleurd, terwijl de borst geel is en de vleugels donkergroen. Zoals de naam al doet vermoeden voeden deze duiven zich niet, zoals de meeste duiven, met granen en zaden, maar met vruchten.

Als medebewoners hebben ze twee, eveneens pas aangekomen, Reuzen- of Tokotoekans (*Rhamphastos toco*), typische oerwoudebewoners uit Zuid-Amerika. Helaas blijken het twee mannelijke vogels te zijn; wij hopen echter binnen afzienbare tijd enkele vrouwelijke soortgenoten te kunnen bemachtigen.

Een zeer opvallende aanwinst vormen ongetwijfeld de bizarre Kaalkopspreuwen (*Sarcops calvus*) eveneens afkomstig van de Philippijnen. De kale roze kop steekt scherp af tegen het grijs-zwarte verenpak.

Slechts hoogst zelden treft men deze vogels in collecties aan.

Reeds enkele jaren is het Dierenpark Wassenaar in het bezit van een vrouwelijk Witflank neushoornvogel (*Bycanistes subcylindricus*), waarvoor wij nooit een mannelijk exemplaar konden bemachtigen. Kort geleden echter heeft dit dier gezelschap gekregen van een mannelijke soortgenoot, waardoor er thans een paar van deze fraaie vogelsoort is gevormd.

Andere vermeldenswaardige aanwinsten zijn de twee Afrikaanse maraboes (*Leptoptilus crumeniferus*) welke zijn gehuisvest in één van onze buitenverblijven, terwijl onze groep Argentijnse flamingo's (*Phoenicopterus chilensis*) met een tiental vogels werd uitgebreid.

Imposant zijn de 4 Zwartnek ooievaars (*Xenorhynchus asiaticus*) welke onlangs arriveerden. Zij zijn afkomstig uit Z.O.-Azië en behoren tot de grootste ooievaars; ze zijn dan ook stukken groter dan de gewone witte ooievaars.

Ofschoon de eerste maanden van 1976 voor Dierenpark Wassenaar wat geboorten betreft bijzonder rustig waren, deed zich toch een zeer spectaculaire geboorte voor.

Afgelopen jaren hebben de Lammergieren (*Gypaëtus barbatus*) reeds diverse malen eieren gelegd, hetgeen slechts sporadisch in gevangenschap gebeurt

Lammergier of baardgier kuiken, 2 dagen oud

is. Aangezien dit nooit een succes is geworden, werd dit jaar besloten één ei in de broedmachine uit te laten komen. En inderdaad op 7 maart 1976 kroop er een jonge Lammergier uit het ei. Daar jonge gieren door de ouders gevoed worden met voorverteerd vlees, werd aan het voedsel voor onze jonge gier diverse ingrediënten toegevoegd om zodoende een goed surrogaat te verkrijgen. Groot was dan ook onze teleurstelling toen ondanks al onze moeite de jonge gier na één week stierf. Wij hopen echter in de toekomst meer succes te hebben en ooit eens jonge Lammergieren groot te kunnen brengen.

ssel

De

EEN PRODUKT VAN JANSEN VOEDERS BV

Voeders speciaal samengesteld voor:
SIERWATERVOGELS (ANSERES) - SIERHOENDERS
(GALLUS) - KONIJNEN - SCHAPEN - GEITEN -
PAARDEN - PONY'S - HONDEN.

FAUNA-FOOD VOEDERS zijn volledig en staan
garant voor optimale resultaten.

**Kies de juiste voeding voor sierwatervogels en
fazantachtigen om hen in optimale conditie te hou-
den: voer Anseres-Developer voor sierwatervogels
en Gallus conditie voor fazantachtigen.**

FAUNA-FOOD voeders zijn verkrijgbaar bij:

Nederland:

J. v. d. Meer, Kuzemerweg 17,
Sebaldeburen. Tel. 05946 - 23 35
Codrie B.V., Plaats 8, **Bleiswijk**. Tel. 01892 - 30 44
P. Lamers, Harthoog 1, **Bemmel**. Tel. 08811 - 12 81
fa. v. d. Wardt, St. Jansstraat 47 a,
Laren (N.H.). Tel. 02153 - 8 32 74
J. G. Hilhorst, Molenweg 11,
Geesteren (Gld.). Tel. 05458 - 318
G. J. van Norden, Kerkstraat 28,
Voorhuizen. Tel. 03429 - 15 66
A. Hoekstra, Bruggelaan 60,
Appelscha. Tel. 05162 - 16 77
A. Man in 't Veld, Deventerweg 494,
Apeldoorn. Tel. 055 - 1 40 15
Vliet & Wielinga, Kamerl. Onnesweg 5,
Amsterdam-O. Tel. 020 - 35 37 97
fa. P. Kooi & Sons, „Waterfowlfarm”,
't Zand (N.H.). Tel. 02249 - 353
Van Bakel's Vogel- en Tuinpaleis,
Heesch (N.-Br.). Tel. 04125 - 12 72
fa. H. H. Spee, Fazanterie „VIVONA”,
Haalen (L.). Tel. 04759 - 15 10
Vogelpark „Heisterhof”, Heisterbrug 30-32,
Schinnen (Z.-Limb.). Tel. 04493 - 14 38
S. Bruineberg, 2e Oostwijkstraat 30,
Steenwijk. Tel. 05210 - 22 08
J. Lekkerkerker, Achterweg 6 b,
Doorn. Tel. 03430 - 33 54
C. Koetsier, Hemweg 1, **Wijdenes**. Tel. 02293 - 529
H. Jansen, Vredensweg 74,
Winterswijk. Tel. 05430 - 30 85
fa. Vijf Kronen, Lange Brinkweg 96,
Soest. Tel. 02155 - 1 34 07

België

Vogelhandel „t Vogelhof”, Jozef Maroy-Polfliet,
8790 Waregem. Tel. 056 - 6 25 50
Vogelhandel „Het Neerhof”, R. Quyrijnen-van Dijk,
2170 Wuustwezel. Tel. 03 - 63 16 85
Henri de Grauwe, Antwerpse Steenweg 83,
9430 Lokristi.
't BAMBOEHOF, Desselgemseweg 33,
8790 Waregem.

FAUNA FOOD een produkt van JANSEN VOEDERS
B.V., Postbus 300, HARDERWIJK - Tel. 03410 - 1 53 54.

bestuursleden, wat zijn dat eigenlijk voor mensen?

Inderdaad, wat zijn dat voor mensen. Het zijn in
ieder geval onverbeterlijke optimisten. Immers, iedere
maand opnieuw zorgen zij voor een verenigings-
activiteit, terwijl ze er vrijwel zeker van zijn dat zij
dit doen voor steeds datzelfde kleine groepje men-
sen die geen bijeenkomst overslaan. En hoeveel zijn
er dat dan wel? Nou, meestal houdt dat bij een stuk
of tien wel op, vaak zelfs nog minder.

Toch blijven zij actief, beleggen zij bestuursverga-
deringen, ledenvergaderingen, bezoeken zij streek
of regionale bijeenkomsten, districtsvergaderingen
en nog vele dingen meer.

Zij steken enorm veel tijd in uw vereniging, steeds
weer in de hoop en verwachting dat de volgende
verenigingsavond beter bezocht zal worden, want ik
zei het u al, het zijn onverbeterlijke optimisten. Met
hun enthousiasme houden zij uw vereniging bij el-
kaar. Vooral als de jaarlijkse tentoonstelling voor de
deur staat, worden zij helemaal wild. Dit slaat ook
dikwijls nog over op hun huisgenoten, die dan ook
de kriebels krijgen en op pad gaan om de plaatse-
lijke middenstand te bewerken voor een prijsje voor
een verloting of een advertentie in de catalogus.
Het bestuur regelt in die periode 1001 dingen om
de organisatie zo goed mogelijk te laten verlopen.
Niet dat ze het ooit goed doen hoor! De kritiek
achteraf is meestal lang niet mals. Vrijwel altijd is
het bondskruis in de verkeerde groep gevallen, zijn
de verkeerde vogels kampioen geworden, staat er
een foutje in de catalogus of zijn de prijzen bij de
bestuursleden gevallen (die zitten immers dicht bij
het vuur?). En de brave zielen hadden nog wel zo
hun best gedaan. Avond aan avond hebben ze zitten
schrijven en rekenen, vogels ingedeeld, kooien ver-
deeld alles zo goed mogelijk ingedeeld en alles wat
er verder bij komt kijken. Alles naar eer en gewen-
ten.

Wat ik met dit alles eigenlijk bedoel te zeggen is
dat bestuursleden van een vogelvereniging mensen
zijn zoals u en ik, die hun werk voor de vereniging
met liefde doen. Beloon deze mensen door ook uw
verenigingsavonden te bezoeken, mee te doen met
de tentoonstelling. Geef ze eens een schouder-
klopje. Ze verdienen het.

G. Meurs
Wageningen.

NBVV BOEKENSERVICE ook voor u

ALGEMEEN

DE VOLIERE, C. E. van Berkel. Hierin vindt u alles over de bouw, inrichting, beplanting van de volière; de aanschaf van vogels, de voeding, de bouw van broedkooien, nestkastjes etc.
 DUIZEND VOGELS IN KLEUR, een **geweldig** boek
 KWEKEN MET VOGELS, C. E. van Berkel
 Een compleet werk. Wat u ook voor vogels kweekt, alles wat u moet weten vindt u er in, van zangkanaries tot kwartels, van tropische vogels tot fazantten. Met meer dan 80 foto's en 97 kleurafbeeldingen.
 THIEME'S VOGELBOEK, G. Steinbacher
 Een uitstekend werk, goede beschrijving van vele vogelsoorten.
 VOGELPRACTH IN NATUUR EN VOLIERE, F. Robillier
 Geschreven op het lijf van de echte volièrehouder. Zeer goede, uitgebreide beschrijving van de meest gehouden vogelsoorten.

f 18,50
 f 79,50
 f 37,50

BASTAARDEN EN WILDZANG

BASTAARDVINKEN, K. Speicher
 ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN, J. Vermeulen
 WILDZANGVOGELS, R. R. P. v. d. Mark
 Alle drie uitstekende werkjes.

f 7,25
 f 16,50
 f 11,50

FAZANTEN, KWARTELS ETC.

KWARTELS EN FAZANTEN, A. Rutgers
 Een uitgebreid en uitstekend boek.
 SIERVOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R. R. P. v. d. Mark
 Een nieuwe en beslist erg goede uitgave.

f 54,50
 f 36,50

KANARIES

DUIVEN IN DE VOLIERE, J. Nicolai
 KANARIERASSEN, K. Speicher
 KANARIES HOUDEN ALS LIEFHEBBERIJ, R. R. P. v. d. Mark
 KLEURKANARIES KWEKEN KUNT U OOK, H. J. Veerkamp
 Een onmisbaar boek voor elke serieuze kanariekweker. Even zo onmisbaar, maar dan voor elke zangkweker, is
 WATERSLAGERS EN HARZERS, M. van Woezik
 daarin vindt u alles over het kweken, africhten etc.

f 7,25
 f 7,25
 f 14,90
 f 16,50
 f 9,50

NIEUW VOOR NEDERLAND

PARKIETEN

AUSTRALISCHE PLATSTAARTPARKIETEN, K. Immelman
 GRASPARKIETEN MIJN HOBBY, G. A. Radtke
 HANDBOEK VOOR DE GRASPARKIETLIEFHEBBER, G.A. Radtke
 KWEKEN VAN GRASPARKIETEN, W. Beckmann
 PAPEGAAIENATLAS, 110 briljante afbeeldingen in kleur met korte beschrijving van de soorten
 HEBT U OOK AL EEN PAPEGAAI, R. R. P. v. d. Mark
 PARKIETEN, C. Af Enehjelm

f 18,—
 f 7,90
 f 24,50
 f 6,50
 f 25,—
 f 9,75
 f 7,50

TROPISCHE VOGELS ETC.

AUSTRALISCHE PRACHTVINKEN, C. A. F. Enehjelm
 EXOTISCHE VOGELS IN KLEUR, Chr. Walraven
 HANDLEIDING VOOR DE ZEBRAVINKKWEKER, W. Beckmann
 TROPISCHE VOGELS, H. Bechtel afb. in kleur
 TROPISCHE VOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R.R.P. v.d. Mark

f 9,75
 f 13,50
 f 18,50
 f 7,50
 f 9,50

VOEDING

DE VOEDING VAN DE VOGELS, J. P. Holsheimer
 VOGELS DIE VRAGEN WORDEN OVERGESLAGEN, Jos v. Himbergen
 Beide zijn uitstekende werken, warm aanbevolen.

f 18,50
 f 17,50

ZIEKTEN

VOGELZIEKTEN, Raethel
 Niet alleen in en om uw volière, maar ook op uw trektochtjes

f 7,90

UITSTEKENDE GIDSEN

GIDS VOOR DE VOGELS VAN EUROPA, Bruun
 ZIEN IS KENNEN, Binsbergen
 BOMEN EN STRUIKEN IN DE BOSSEN
 NESTEN EN EIEN IN KLEUREN, S. Hoehner
 VOGELS DIE MEN KENNEN MOET
 WAT BLOEIT LANGS ONZE WEGEN
 WAT VLIEGT DAAR
 WEIDEN EN AKKERS
 WEST EUROPA'S MOOISTE PLANTEN

f 18,50
 f 19,90
 f 7,90
 f 7,90
 f 18,50
 f 7,90
 f 7,50
 f 9,75
 f 7,50
 f 7,50

U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG EN DUIDELIJKE VERMELDING VAN DE TITEL(S) VAN HET BOEK, UW NAAM EN ADRES, OP GIRO 1148324 t.n.v. N.B.v.V. BOEKENSERVICE, Postbus 74 te Bergen op Zoom. Per omgaande wordt uw bestelling franco thuisgezonden. Andere, niet genoemde titels, op aanvraag spoedig leverbaar.

sel

De

pietpraat over zilverisabelpastel

door: J. Kuiper

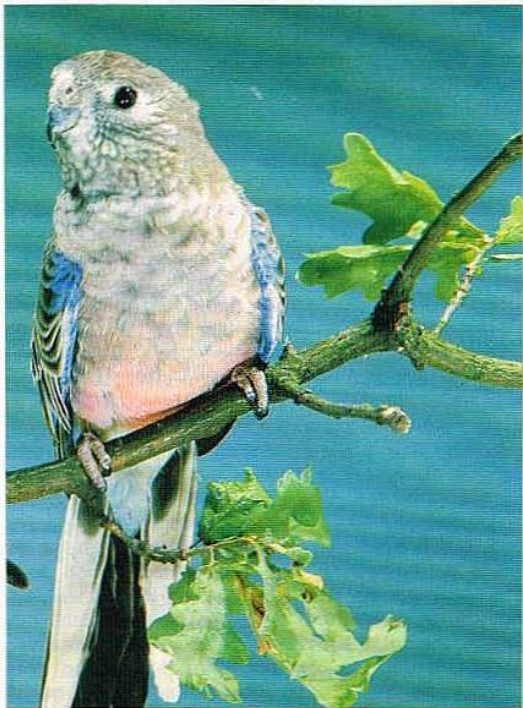
De standaard zegt over zilverisabelpastel het volgende: het pigment in rug en grote pennen zeer zacht lichtbruin; streping mag absoluut niet aanwezig zijn. Wel moeten de flanken en de borst eenzelfde lichtbruine tint te zien geven. Dit laatste moet absoluut het geval zijn aangezien bij afwezigheid van bedoelde lichtbruine tint, mede doordat de vogel een witte bijkleur heeft, de flanken en ook de borst een veel te witte indruk maken, dit is als fout aan te merken. Bij deze kleur er eveneens op te letten dat het pigment in de pennen niet te veel is gereduceerd, opgebleekte vleugelpennen is eveneens fout. Een goede zilverisabelpastel zal een rondom egaal kleurbeeld te zien geven waarbij het accent toch wel op de rug valt. Geen of althans zo weinig mogelijk aanslag in de vleugelpennen en op de schouders, hoorndelen zeer licht van kleur. Voor komende fouten: rugdek te bruin; rugdek niet vloeiend genoeg; vleugelpennen te donker in verhouding tot het rugdek; te wit in flanken en/of borst; vleugelpennen opgebleekt; storende aanslag in vleugelpennen; aanslag op de schouders. Tot zover dit vloeiende eisenpakket voor een vloeiende pigmentvogel. Hoewel het jaar van de vrouw op 31 december om 24.00 uur afgelopen was, blijft het feit dat boven aangehaalde standardeisen vrijwel uitsluitend betrekking hebben op de vrouwelijke lijn in de zilverisabelpastelserie, mannen uit deze serie zullen nauwelijks aan bod komen als tentoonstellingsvogel. Waarom niet? Omdat het man-zijn dat verhindert! De pigmentuiting van kanariemannen is compleet

verschillend van de pigmentuiting van kanariepoppen, hier bij de zilverisabelpastel komt dat tot uiting in een witte pigmentloze borst en flanken, meestal is ook de rug nog iets streperig. Populair uitgedrukt brengt men dus de meisjes naar de tentoonstelling en laat de jongens thuis! Het blijkt in de praktijk al moeilijk genoeg om poppen te fokken die inderdaad de vereiste lichtbruine pigmentuiting over het gehele lichaam laten zien, ook bij poppen is de borst al vrij snel te licht in verhouding tot de rug, meestal is dit het gevolg van verkeerde paringen. Uit de pietpraat over grijsvleugels herinnert u zich misschien nog dat bij het voortdurend aan elkaar paren van groenpastellen automatisch grijsvleugels ontstaan door een versterkte werking van de pastelfactor, naar mijn mening ontstaat zo'n versterkte werking ook bij het voortdurend aan elkaar paren van isabelpastellen, vanzelfsprekend zal een grijsvleugeleffect niet tot uiting komen, daarvoor is de pigmentgradatie veel te licht. Wat wel zichtbaar is zijn de te lichte pennen en de te lichte borstkleur. Om de klip van de versterkte werking te omzeilen lijkt het raadzaam om voor de kweek van zilverisabelpastellen als partners gewone zilverisabellen te gebruiken. Een goede zilverisabelpastelman gepaard aan een isabel of zilverisabelpop zal isabelzonen (al of niet zilver) geven die pastel verervend zijn, de dochters uit deze paring zullen allemaal pastellen zijn, isabelpastel of zilverisabelpastel. Op dezelfde wijze kunnen te bruine zilverisabelpastellen worden gecorrigeerd door deze te paren aan een andere isabelpastel, met een beetje veine zal het overcomplete bruin worden geminiseerd door de eventueel optredende versterkte werking van de pastelfactor. U ziet, een niet zo geslaagde tentoonstellingsvogel kan zich toch nog als een uitstekende kweekvogel ontpoppen. Wanneer u de standardeisen juist interpreteert mogen zilverisabelpastellen geen aanslag laten zien, het kiezen van een paringspartner speelt hierbij een sleutelrol. Geen goudvogels gebruiken, dat is vragen om aanslag, u doet dat natuurlijk ook als u een zilverisabelpastel paart aan een oranjeroodisabel! Door het aan elkaar paren van twee zilvers verhoogt u de kans op zilvers in het nest, wilt u dit om een of andere reden niet doen zoek dan naar partners met een zo zwak mogelijk geelbezit. Aanslag is men nu eenmaal gauwer rijk dan kwijt!

En ook al zit ik thuis te hopen op net zo'n zonnige zomer als het vorige jaar, houdt u alstublieft uw zilverisabelpastellen en ook uw gewone isabellen uit de zon, ze kunnen dat erg slecht verdragen, dat wordt nog erger als er ook nog badwater aan te pas komt. Fel zonlicht bleekt het pigment dusdanig op dat de keurmeester geen goed woord meer heeft voor uw met zorg en liefde gefokte vogeltje en dat zou jammer zijn. Een beetje zon is natuurlijk ook voor deze vogels zalig, maar overdaad schaadt!! Overigens, zilverisabelpastellen mogen best een recessief witte bijkleur hebben, bent u gelijk van het probleem aanslag af. In de volgende pietpraat zal ik met u de strogele behandelen. Tot dan!

isabel

de bourkesparkiet in vele kleuren

door: C. E. van Berkel

Er is rond de kleurmutanten van de bourkesparkiet de laatste jaren nogal wat verwarring ontstaan. Tengevolge van het intensieve kweken met deze vogels, kunnen we nu de bourkesparkiet als volledig gedomesticeerd beschouwen. Mede door dat domesticatieproces zijn er ook een aantal mutaties gekomen. Bij verschillende kwekers ontstonden plotseling in kleur afwijkende exemplaren waarvan de feitelijke herkomst onbekend was.

Later bleek bovendien dat er nagenoeg gelijktijdig twee mutaties zijn ontstaan, met name de ISABEL en de FALLOW. Uiterlijk gelijken beiden heel sterk op elkaar, het enige verschil zit hem in de kleur van de snavel die bij de isabel donker-hoornkleurig is en bij de fallow vuil-wit. Het gróte verschil ligt echter in de vererving, de **isabel** vererft **geslachtsgebonden** en de **fallow** **recessief**.

Vandaar die nu wel begrijpelijke verwarring welke nog groter werd toen men beide mutaties onderling ging paren. Dit resulteerde in een afnemende interesse bij diverse kwekers voor deze mutaties. Men zag het niet zo meer zitten.

Nu we de zaken op een rijtje kunnen zetten, realiseren we pas goed wat er aan de hand is geweest. Door de intensieve kweek zijn we thans zover dat de exemplaren die zich in onze volières bevinden, niet meer overeenkomen met die welke in Australië rondvliegen. In de natuur vertonen vooral de vleu-

gelveren witte zomen, waardoor de vogels als het ware bruin-wit van kleur zijn. Het geel carotenoïde bleef bij de wildvogels beperkt tot de borst- en de buikbevedering.

De gele kleur genoot bij de kwekers waarschijnlijk toch wel de voorkeur en doordat zij steeds de meeste gele exemplaren met elkaar paarden, heeft dit er toe geleid dat het geel inmiddels tot het gehele vederpak is uitgebreid.

Iets dergelijks is ook gebeurd met het rood carotenoïde. We dienen dan ook nu de bourkes-kleurslagen in te delen in twee series, de geel- en de roodserie. Het geel en het rood is geen kwestie van mutatie maar is ontstaan door zuiver selectieve kweek. Wel mutaties zijn de ISABEL, FALLOW en de PASTEL, welke in beide series voorkomen. We kennen dus geel-bruin (de wildvorm), geel-isabel, geel-fallow en geel-pastel alsmede rood-bruin (de wildvorm), rood-isabel, rood-fallow en rood-pastel.

Zoals gezegd, vererft de isabelfactor geslachtsgebonden. De factor zetelt op het chromosoom dat bepalend is voor het geslacht.

Elke vogel heeft 2 geslachtschromosomen, de man XX, de pop XY. De man heeft dus tweemaal X en de pop maar één maal. Wanneer nu een X van de man bij de X van de pop komt, dan heeft dat nieuwe leventje tweemaal X en dus is het een man. Komt er een X van de man bij de Y van de pop, dan heeft het maar één maal X en dan is het een popje. Het symbool Y bij de pop duidt aan dat er geen tweede X aanwezig is. Haar erfelijke eigenschappen kan de pop dan ook alleen maar overbrengen op haar zonen (XX), dus wanneer háár X samenkomt met de X van de man. **Dit betekent dat we nooit een pop kunnen hebben welke split is voor isabel; welke isabel vererft.**

De fallowfactor daarentegen vererft recessief. Die factor zetelt niet op een geslachtschromosoom maar op een ander, autosomaal, chromosoom. Zo'n recessieve factor komt alleen maar tot uiting wanneer deze niet door een andere factor wordt overheerst. Dit betekent dat we wel poppen kunnen krijgen die split zijn voor fallow, poppen dus welke fallow vererven.

Ook de pastelfactor vererft autosomaal, zij het dat dié factor op een ander chromosoom zetelt dan de fallowfactor. Beide factoren zijn dus onafhankelijk van elkaar.

Waar het bij de kwekers in feite om gaat is te weten wat voor kleurslagen er uit bepaalde kweekkoppels verkregen kunnen worden en in welke percentages. Om dat duidelijk te maken gaan we een aantal paringen opzetten.

- 1 isabel x isabel = 100 % isabel, zowel mannen als poppen
- 2 isabel x wildvorm = 50 % split mannen en 50 % isabel poppen
- 3 wildvorm x isabel = 50 % split mannen en 50 % wildvorm poppen
- 4 split x isabel = 25 % split mannen, 25 % isabel mannen; 25 % wildvorm poppen en 25 % isabel poppen

- 5 split x wildvorm = 25 % wildvorm mannen; 25 % split mannen; 25 % wildvorm poppen en 25 % isabel poppen
- 6 fallow x fallow = 100 % fallow
- 7 wildvorm x fallow of andersom = 100 % split
- 8 split x split = 25 % wildvorm; 50 % split en 25 % fallow
- 9 split x fallow = 50 % split en 50 % fallow
- 10 split x wildvorm = 50 % split en 50 % wildvorm

De volgende mutatie is de pastel, ook wel gele bourkes genoemd. Het verschil tussen de pastel en de twee hiervoor genoemde kleurslagen is dermate groot dat men zich niet kan vergissen. Bij de pastel is al het blauw zeer licht van tint. Kop en nek zijn roze met een weinig bruin evenals op de borst en keelstreek. Poten zijn vleeskleurig en de kleur van snavel en nagels zijn gelig hoornkleurig.

- 11 pastel x pastel = 100 % pastel
- Hea symbool Y bij de pop duidt aan dat er geen
- 12 wildvorm x pastel of andersom = 100 % split
- 13 split x split = 25 % wildvorm; 50 % split en 25 % pastel
- 14 split x pastel = 50 % split en 50 % fallow
- 15 split x wildvorm = 50 % split en 50 % wildvorm.

Omdat fallow en pastel **niet geslachtsgebonden** vererven, maakt het niet uit wat de kleur van de man of wat de kleur van de pop is.

Zo zal een fallowman maal splitpop dezelfde uitslag geven als fallowpop maal splitman.

Bij de paringen 1 t/m 5 is er wel sprake van geslachtsgebonden vererving en daar noemen we eerst de man en dan de pop.

Het is vanzelfsprekend mogelijk om de isabel, de fallow en de pastel ook onderling te paren. De vraag rijst dan wel of het verstandig is. Het zal dan ook in de meeste gevallen wel als een noodoplossing worden gezien. Het is het meest verstandige om de kleurslagen niet of zo weinig mogelijk met elkaar te vermengen; laten we maar zorgen dat we ze zoveel mogelijk homozygoot, fokzuiver houden.

Maak in elk geval gebruik van een goede kweekadministratie en houdt daarin alles zorgvuldig bij. Raadpleeg tijdens uw kweek ook regelmatig de standaardeisen. U kunt daarin niet alleen de diverse vereringsregels lezen maar ook hoe het ideaalbeeld van de betreffende kleurslag is omschreven. Dat beeld moet u altijd voor ogen houden en trachten het zo ver te brengen dat uw vogels het meest ideale type zo dicht mogelijk benaderen. Dit zal een kwestie van selecteren zijn. De meest goede vogels aan elkaar koppelen. Verlies bij die selectie ook niet de grootte van uw vogels uit het oog. Het is van het allergrootste belang dat we het goede formaat vasthouden.

buitengebeuren

door: Meindert de Jong

Is het u opgevallen dat in de zomermaanden de vogels bij lange na niet zo luid zingen en jubelen als dat ze gedaan hebben in het voorjaar? De merels en andere lijsterachtigen willen nog wel eens een flinke duit in het zakje doen, maar de meeste vogelsoorten hebben het razend druk met het volstoppen met voer van de eeuwig hongerige jongen. Trouwens, als ze zingen zal het wel zijn uit pure levenslust, want de zang is in deze periode immers niet functioneel meer. In het voorjaar is het vogellied dat wel degelijk en heeft het een tweeledig doel: in de eerste plaats dient de zang om een bepaald gebied, een zogenaamd territorium af te bakenen, waarin geen rivalen worden geduld en in de tweede plaats geven de mannetjes aan, dat zich daar een vrijgezel bevindt, die een eigen erf heeft en wel iets voor een huwelijk voelt. („Wie durft het met mij aan, om... etc.”)

Er is reeds een aantal vogels dat er zo zoetjesaan over begint te piekeren de lange reis naar het zuiden te aanvaarden. Daartoe behoren bijvoorbeeld de gierzwaluwen, waarover in een vorig artikelje iets werd verteld. Een van de vogels die slechts betrekkelijk kort binnen onze grenzen blijft, is de prachtige wielewaal. De man is fantastisch fraai goudgeel van kleur met zwarte vleugels en staart. Als „deftig heerschap” arriveren ze laat, soms pas in mei, terwijl ze vaak eind juli al weer „afzwaaien”. In een in een takvorm opgehangen kunstige wieg hebben ze het kroost grootgebracht, dat nu in familieverband luid „miauwend” van bosschage naar bosschage vliegt.

De broeders in Petrus, die een hengeltje uitgooien, zullen stellig de visdief zien, die wiekelend boven

het water staat om er dan als een kei in te plonsen en even later de hoogte in te gaan met een zilveren waterbewonertje in de vuurrode, zwartgepunte sneb. Aan deze snavel is de visdief het best te onderscheiden van de Noordse stern, die de zwarte punt mist en geheel bloedrood is. Deze laatste vogelsoort kan beschouwd worden als de kampioenwereldreiziger. Hij broedt namelijk op het noordelijk halfrond, tot binnen de poolcirkel en legt maar eventjes 16.000 km af om te kunnen overwinteren in het zuidpoolgebied. Sommige vliegen over de Stille Zuidzee, terwijl andere langs de westkust van Europa en Afrika trekken. Aan de waterkant ziet men ook heel vaak oeverlopers. Deze vogeltjes

hebben een typische kenmerkende vlucht: laag over het water met nu en dan vlugge ondiepe vleugelslagen, gevolgd door „glijden” op neerhangende wijkjes. Een ander kenmerk is het voortdurend „kwikken” met kop en staart en het fluitende „tietie-tie” (waaraan hij de Maleise naam „tietil” dankt). Deze vogel heeft tot nu toe een keer of vijf binnen onze grenzen gebroed.

Ook de ooievaars beginnen zo zoetjesaan te den-

ken aan het vertrek naar het zuiden. Helaas kan ik u nu nog niet zeggen hoeveel jongen er dit jaar in ons land zijn uitgevlogen.

De lepelaars, die in slechts een paar kolonies bin-

nen onze grenzen broeden, zijn onmiddellijk na de broedtijd gaan zwerven en men ziet ze thans langs riviermonden, aan de kusten en op de wadden. Wat onmiddellijk bij deze witte vogels opvalt is de vreemd gevormde platte snavel, die lepelvormig eindigt. Bij volwassen dieren is deze glimmend zwart met een

aantal gele dwarsbandjes en een dito gekleurde vlek op het uiteinde, de zogenaamde „lepel”, waaraan de vogels hun naam danken, alsmede de diverse bijnamen.

De jongen van de blauwe reigers zijn vrijwel alle

reeds de vliegkunst machtig. Zij zijn er in het voorjaar altijd erg vroeg bij en met de roeken, die te onderscheiden zijn van de zwarte kraaien door de grijze snavelwortel, beginnen ze vaak in februari al met de nestbouw. Beide soorten zijn koloniebroeders, dat wil zeggen: meerdere nesten bij elkaar, in tegenstelling tot de solitair nestelende soorten zoals de reeds genoemde zwarte kraai. Over enige maanden geven de bonte kraaien weer acte

de présence. Velen beschouwen de bontrok als een aparte kraaiesoort maar dat is niet juist: de zwarte en de bonte behoren beide tot één soort en vormen twee zogenaamde ondersoorten ofte wel subspecies. In „De avifauna van Nederland” staat dan ook vermeld: kraai — **Corvus corone** en daaronder **Corvus corone corone** (waarmee de zwarte wordt bedoeld) en **Corvus corone cornix** (de bonte).

sel

De,

nieuws over de vogelwet

Gedurende dit jaar hebben we met het Ministerie van C.R.M. enkele bijzonder constructieve besprekingen mogen voeren, wat geresulteerd heeft in een zeer acceptabele overgangsregeling ten aanzien van het vervoeren van onze EIGEN KWEEK aan zogenaamde kooivogels (**wildzang**) naar de tentoonstellingen.

Zoals u weet zijn in artikel 9 van het Vogelbesluit 1937 de volgende vogels genoemd als kooivogel: merel, vink, putter, sijs, kneu, groenling en geelgors. Deze vogels mogen we dus legaal houden, doch niet meer dan dat. Zo is het vangen, verkopen, vervoeren etc. van die vogels verboden.

Zoals ons uit de enquête is gebleken, worden genoemde kooivogels in redelijke aantallen gekweekt. Om nu met die eigen kweek vogels deel te kunnen nemen aan keuringen en tentoonstellingen, is het ministerie accoord gegaan met de volgende regeling, waarbij vooraf dient te worden opgemerkt dat het een **OVERGANGSREGELING** betreft in afwachting van een definitieve regeling, waarvoor een wijziging van de Vogelwet nodig is. Deze wijziging wordt voorbereid.

U kunt nu voor bovengenoemde kooivogels een eigendomsbewijs, c.q. vervoersvergunning (Vogelvergunning D) aanvragen. De aanvraag geldt uitsluitend voor in dit jaar — 1976 — gekweekte kooivogels welke tevens zijn voorzien van een vaste voeding. De aanvragen dienen uiterlijk 31 augustus 1976 op het bondsbureau te zijn ontvangen, met vermelding van naam, adres en woonplaats van de kweker, zijn kweeknummer, de soort vogel en het ring(volg)nummer.

Vogelsoorten welke niet als kooivogel zijn aangewezen, zoals goudvink, barsijs en frater, komen voor deze regeling dus NIET in aanmerking. U mag deze vogels op grond van de Vogelwet niet houden. De aanvragen worden door het bondsbureau op speciale formuliertjes verwerkt en doorgezonden naar het Ministerie van C.R.M. Bij accoordbevinding stuurt het ministerie een gewaarmerkt exemplaar terug aan het bondsbureau en het bondsbureau

stuurt deze door naar de aanvrager.

De afgegeven en gewaarmerkte Vogelvergunning D geldt uitsluitend voor het vervoer van de op die vergunning genoemde kooivogel van en naar de tentoonstellingen van de bond. De tentoonstellingsorganisatie dient tijdens de duur van de tentoonstelling de vervoersvergunning onder zich te houden en bij het afhalen van de betreffende vogel weer ter hand van de eigenaar/inzender te stellen.

Tot vorig jaar konden alleen die kwekers van zogenaamde kooivogels welke in 1955 hun vogels hadden laten ringen, een vervoersvergunning aanvragen. Bij die aanvraag moest ook een verklaring van de plaatselijke politie worden overgelegd. Dat is nu NIET meer nodig. Wel zal er controle worden uitgeoefend. Wij willen u met klem verzoeken aan de Controleurs de nodige medewerking te verlenen. Op zijn beurt zal het ministerie de Controleurs Vogelwet instrueren tactvol op te treden. Beide partijen dienen begrip te hebben voor elkaars standpunten. Gezamenlijk dienen we te streven naar een beter klimaat tussen vogelkwekers en vogelbeschermers; naar een goede samenwerking tussen beiden. We doen er goed aan om alle controversen die er geweest zijn te vergeten. Samenwerkend kunnen we veel méér bereiken. We leven met zeer velen in een klein land. Laat ons er voor zorgen dat we dat kleine land leefbaar houden en onder leefbaarheid verstaan we niet alleen een ongerepte natuur maar ook een legale mogelijkheid om vogels te houden en te kweken. Vooral om dit laatste, het kweken, gaat het óns. **We dienen er nu al van doordrongen te zijn dat we straks alleen maar zijn aangewezen op ons eigen bestand aan kooivogels.** Laat ons dat bestand dat er nu is goed benutten.

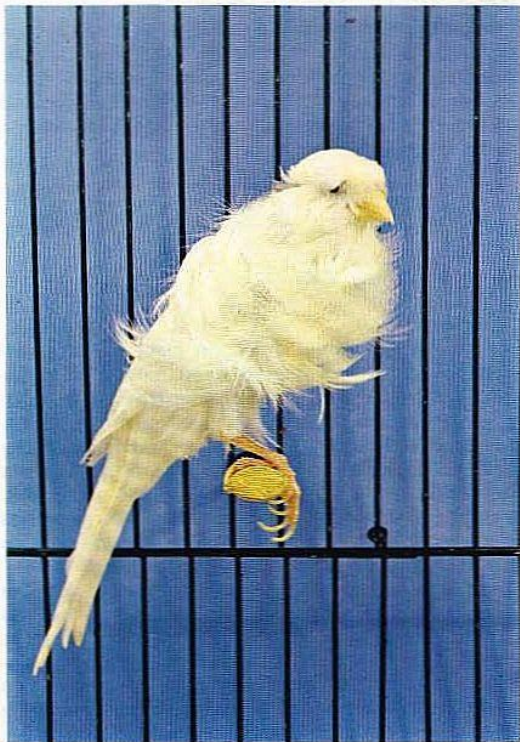
Zij die het volgende seizoen met de kooivogels gaan kweken, dienen voor die eigen kweek vogels speciale ringen aan te schaffen. In de maand februari zult u daarover via ons maandblad uitvoerig worden geïnstrueerd. U behoeft deze ringen dus nu nog niet te bestellen, u krijgt daar nog alle gelegenheid toe en wij garanderen u dat we ze op tijd kunnen leveren.

Wij zijn van mening dat we een duidelijke stap voorwaarts hebben kunnen zetten. Al onze idealen zijn echter nog niet bereikt. We denken hierbij aan een uitbreiding van het aantal kooivogels met o.a. de goudvink, barsijs, Europese kanarie etc. We denken ook aan het buiten de wet stellen van mutanten zoals bijvoorbeeld de lutino groenling, isabel putter etc. We denken ook aan de mogelijkheid om eigen kweek kooivogels overdraagbaar te doen zijn aan derden. De huidige Vogelwet laat een en ander niet toe. Zoals gezegd wordt aan een wijziging van de Vogelwet gewerkt. Ons is toegezegd dat de besprekingen met het ministerie voortgang zullen vinden en wij voldoende gelegenheid zullen krijgen om onze wensen kenbaar te maken. Wij hopen oprecht dat we tot een overeenstemming kunnen komen en onze idealen verwezenlijkt kunnen worden.

In eerste instantie echter is het woord en vooral de daad aan u. **Kweekt met en ringt uw kooivogels, maak gebruik van de gelegenheid om vervoersvergunningen aan te vragen en zendt uw vogels beslist in op de tentoonstellingen.**

het tentoonstellen van vorm- en postuurkanaries

door: H. K. v. d. Wal

Bij het regelmatig bezoeken van diverse tentoonstellingen zal het iedere bezoekers opvallen dat er de laatste jaren steeds meer Vorm- en Postuurkanaries in verschillende rassen worden ingezonden. Hieruit is te concluderen dat steeds meer vogelliefhebbers hun belangstelling richten op deze groep kanaries en ook in deze tak van vogelliefhebberij hun voldoening kunnen vinden ten aanzien van het houden en kweken van de diverse rassen. Deze nog steeds groeiende belangstelling voor de Postuurkanaries heeft tot gevolg dat naast de toename van het aantal kwekers steeds meer mensen bij deze vogelliefhebberij worden betrokken. In dit verband denk ik vooral aan de tentoonstellingsorganisatoren, de vereiste aantallen keurmeesters en de belangstellende bezoekers tijdens de tentoonstelling.

Het kweken met de daarbij behorende verzorging van de vogels, de tentoonstelling en de keuring van de Postuurkanaries zijn niet op zich zelf staande gebeurtenissen tijdens het seizoen maar staan in een nauwe relatie tot elkaar. Wel worden aan ieder genoemd onderdeel bepaalde eisen gesteld waaraan iedere betrokkene zal moeten voldoen. De meest fundamentele voorwaarden waaraan zowel de kwekers als de T.T. besturen moeten voldoen om inge-

zonden vogels in aanmerking te laten komen voor een juiste tentoonstelling en een optimale keuring zullen hieronder nog eens de revue passeren.

Bijdrage van de kweker aan het slagen van een tentoonstelling:

Iedere vogelliefhebber kan z'n hobby op verschillende manieren uitoefenen; de één houdt vogels als aankleding van een fraaie volière zonder de bedoeling te hebben deze naar een tentoonstelling te sturen, de ander zal meestal onder dezelfde omstandigheden vogels houden maar aan het eind van het broedseizoen z'n vogels wel naar een tentoonstelling zenden om op die manier een beoordeling te verkrijgen op de door hem gekweekte jonge vogels.

Zodra een vogelliefhebber plannen maakt om aan het eind van het kweekseizoen zijn vogels naar een tentoonstelling te sturen dan dient hij er rekening mee te houden dat hij zich zal moeten verdiepen in de eisen die voor zijn vogels van kracht zijn.

Vooraf voor de kwekers van Vorm- en Postuurkanaries is dit een zwaarwegend punt.

Een eerste voorwaarde is wel dat hij tijdens het broedseizoen er voor waakt dat er onder geen beding een vermenging van rassen kan plaats vinden. Daarnaast zal hij moeten weten aan welke voorwaarden en specifieke kenmerken ieder ras moet voldoen. Hiertoe kan en moet hij tenminste de beschikking hebben over de **STANDAARDEISEN** voor **VORM- en POSTUURKANARIES**, uitgegeven door de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. In deze Standaard is ieder ras omschreven en de keuring van de vogels zal ook steeds volgens de Standaard plaats vinden. Het is in dit verband onbegrijpelijk dat er nog steeds kwekers zijn die wel bewust vogels willen kweken voor een tentoonstelling maar niet de moeite nemen om deze Standaard aan te schaffen. (Heeft u wel eens een aannemer een betonwand zien storten zonder een bekisting te gebruiken?)

Na het beëindigen van het broedseizoen zullen de eerste voorbereidingen reeds moeten worden getroffen om de vogels klaar te maken voor de tentoonstelling. Dit stelt vooral aan de Postuurkwekers bijzonder zware eisen. Vooral de kenmerkende Postuurvogels zullen een speciale training moeten ondergaan om tijdens de tentoonstelling, in een omgeving waar veel mensen bijeen zijn, rustig in de kooi te zitten en dan ook nog de juiste houding aan te nemen. Vooral op deze twee punten moet het aksent worden gelegd; een rustige vogel met een voor het ras juiste houding.

Een belangrijk hulpmiddel bij de training van uw vogels is het gebruik van de juiste tentoonstellingskooien.

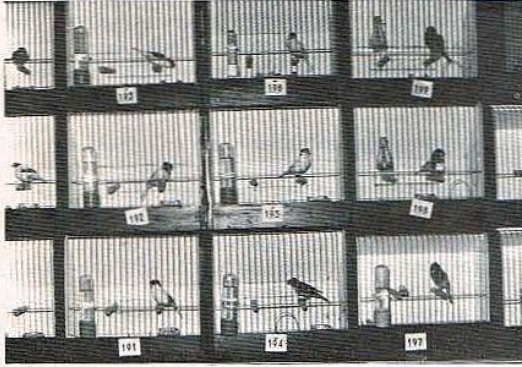
Ieder jaar wordt door de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers een afzonderlijk nummer van het maandblad „Onze Vogels” gewijd aan het tentoonstellingsseizoen. Hierin staat de juiste omschrijving van het type tentoonstellingskooi dat voor de verschillende rassen is voorgeschreven. Zorg dat u zelf een aantal van deze kooien in uw bezit krijgt of via uw vereniging hierover kunt beschikken.

Wilt u aanspraak maken op een juiste keuring van uw vogels dan zult u zelf aan onderstaande eisen moeten voldoen:

sel

De

- a. kweek uitsluitend raszuivere Postuurkanarierassen volgens de standaard van de N.B.v.V.
- b. Zorg voor een goede training van uw vogels zodat zij tijdens de tentoonstelling en de keuring rustig in de kooi zitten en aangeleerd hebben de juiste houding aan te nemen.
- c. Zend uw vogels, in de speciaal voor de diverse rassen voorgeschreven kooien.

De taak van de T.T. organisatie

Wordt een T.T. bestuur gekonfronteerd met een inzending Vorm- en Postuurkanaries dan dient zij zich ervan bewust te zijn dat hiervoor speciale voorzieningen moeten worden getroffen. Allereerst moet worden nagegaan of men wel in het bezit is van de juiste, voor deze vogels geldende, keurbriefjes. Nog steeds komt het voor dat men keurbriefjes bezit die een aantal jaren geleden werden aangeschaft. Dit zijn niet meer de juiste keurbriefjes. Regelmatig wordt in het maandblad „Onze Vogels” een overzicht gegeven van de diverse soorten keurbriefjes voor Postuurkanaries welke via het Centraal Magazijn kunnen worden besteld. Zorg er steeds voor dat deze keurbriefjes in voldoende mate aanwezig zijn vooral als meerdere keurmeesters en eventuele bijzitters de keuring van de Postuurvogels zullen verrichten.

Worden er op uw tentoonstelling Postuurkanaries ingezonden welke ondergebracht moeten worden in de z.g. „open kooien” dan verdient het aanbeveling dat deze kooien steeds op ooghoogte op de stelling worden geplaatst. De plaats van deze vogels op de stelling is van groot belang voor de keuring. Deze vogels zullen door de keurmeesters eerst op de stelling worden beoordeeld. Het is daarom zonder meer een vereiste dat de vogels niet gestoord worden door voorbrengers die steeds zonnig met andere vogels langs deze stelling moeten vliegen. Hierdoor worden de vogels onrustig wat een negatieve invloed op de keuring zal hebben.

De belangrijkste voorwaarde bij de keuring van Postuurkanaries is rust rondom de vogels, zowel op de stelling als op en rondom de keurtafel. Om dit te bevorderen is het een vereiste dat Postuurkanarie-keurmeesters de beschikking hebben over voldoende ruimte. Men zal er steeds voor moeten zorgen dat iedere keurmeester tenminste de beschikking heeft over twee achter elkaar geplaatste tafels van een behoorlijke afmeting.

De plaats van de keuring moet zodanig gekozen en

beschikbaar gesteld worden dat de vogels geen enkele hinder ondervinden van de in de zaal aanwezige medewerkers.

Daar de Postuurkanaries bij kunstlicht kunnen worden gekeurd, verdient het de aanbeveling de mogelijkheden te bestuderen om de keuring in een afzonderlijke ruimte te laten plaats vinden met daarbij eventueel een voor de vogels aangepaste temperatuur.

Indien het T.T. bestuur aan zijn inzenders waarborgen kan verstrekken ten aanzien van een rustige omgeving tijdens de keuring met daarbij de beschikbaarstelling van voldoende ruimte voor de keurmeesters, dan alleen kunnen de inzenders verzekerd zijn van optimale omstandigheden tijdens de keuring van hun vogels.

Vervolg van pag. 295

te beschermen omdat er enorm jacht op deze duif gemaakt werd. De wet werd afgedaan met de mededeling dat bescherming niet nodig was omdat geen gewone uitroeiing het aantal zou kunnen verminderen omdat de duif zo enorm vruchtbaar was. Nog geen 60 jaar later stierf de laatste trekduif in de dierentuin te Cincinnati op 1 sept. 1914 om 17 uur. Van alle dieren die in de vrije natuur door de mens zijn uitgeroeid is dit de enige waarvan we precies weten wanneer het laatste exemplaar stierf.

Toen enkele maanden geleden in diverse kranten door sommigen vergunning bepleit werd om de Turkse Tortel te bestrijden rezen mij de haren te berge. De meeste van dergelijke bestrijdingen eindigen in uitroeiing, en ik vraag mij af wanneer de mens zal beseffen dat ingrijpen in het natuurlijke evenwicht maar hoogst zelden ongestraft blijft. Nu terug naar ons uitgangspunt.

We weten dat het evolutieproces dat we in vogelvucht vanaf het begin gevolgd hebben in feite niets anders is dan het zich aanpassen aan de omstandigheden. We kunnen dus Darwin's stelling van het overleven van de meest geschikten en het verdwijnen van de minder geschikten die van natuurlijke omstandigheden zoals warmte, koude, vochtigheid, voedsel en vijanden afhankelijk zijn dan ook in principe gerust aannemen.

Het bovenstaande verklaart vanzelfsprekend ook het feit dat er niet veel kleurvarianties in de vrije natuur bij onze grasparkiet voorkomen. Immers vogels met opvallende kleuren vallen eerder ten offer aan roofdieren en hun voortplantingsmogelijkheden zijn hierdoor reeds sterk beknot.

Hoewel er dus in de natuur een betrekkelijke uniformiteit heerst zijn er toch wel kleine afwijkingen en verschillen. Door ons kwekers wordt van deze geringe verschillen dankbaar gebruik gemaakt. In onze broedkooien kunnen we deze verschillen vastleggen omdat ze niet door de natuur bijgestuurd worden.

In het volgende artikel ga ik hier verder op in en behandelen we de cel die de fundamentele eenheid van het leven zelf is.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale producten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

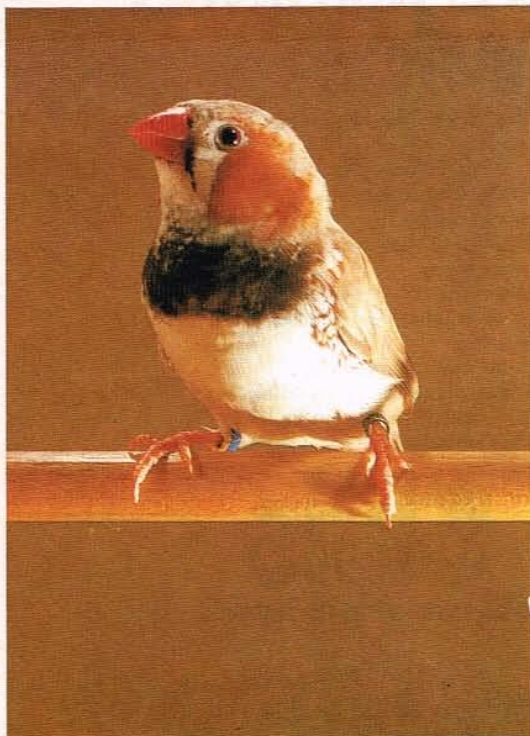
Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

de vererving van de zwartborst factor bij de zebravink

Door: Wim Beckmann

De kweek van de maskerzwartborst

De kweek van de combinatievorm maskerzwartborst is geheel gelijk aan de kweek van de voorgaande combinatie. Ons uitgangspunt is weer de paring:
 a/ zwartmasker man x 2 fac. zwartborst pop
 b/ 2 fac. zwartborst man x zwartmasker pop.

In het tweede jaar de paring:
 jonge man uit paring b x jonge pop uit paring a.
 Grijs/masker 1 fac. zwartb. x 1 fac. masker zwartborst/pop. Uit deze paring kweekt u:

mannen

- 1/16 zwartmasker
- 1/8 1 fac. maskerzwartborst
- 1/16 2 fac. masker zwartborst = t.t. vogel
- 1/16 grijs/masker
- 1/8 grijsmasker 1 fac. zwartborst
- 1/16 grijs/masker 2 fac. zwartborst = zwartborst

poppen

- 1/16 zwartmasker
- 1/8 1 fac. maskerzwartborst
- 1/16 2 fac. masker zwartborst = t.t. vogel
- 1/16 grijs
- 1/8 grijs 1 fac. zwartborst
- 1/16 grijs 2 fac. zwartborst = zwartborst

In het 3e jaar paart u bijv. 1 fac. maskerzwartborst x 1 fac. maskerzwartborst = 25% zwartmasker, 50% 1 fac. maskerzwartborst en 25% 2 fac. maskerzwartborst. 2 fac. maskerzwartborst x 2 fac. maskerzwartborst = 100% maskerzwartborst.

Tot zover alle erkende combinaties met de zwartborst. Nu bespreken we de nog niet erkende combinaties die ook in de praktijk nog niet veel uitprobeerde zijn.

De kweek van de grijsvleugel zwartborst

De kweek van de grijsvleugel zwartborst wijkt af van hierboven behandelde combinaties. Met de kweek van de grijsvleugel zwartborst moeten we twee onafhankelijk van elkaar verervende autosomale factoren paren combineren n.l. de grijsvleugel factor die recessief t.o.v. haar wildallele vererft en de intermediaire zwartborst factor.

De grijsvleugel heeft de formule $\frac{Xz^+ v}{Xz^+ v}$ en de

zwartborst de formule $\frac{Xz^+ Zb^+}{Xz^+ Zb^+}$ (bij de poppen

verandert de formule natuurlijk in: $\frac{Xz^+}{Y}$).

Daar het eerste deel van de formule, betreffende de factoren in het x chromosoom, bij beiden gelijk zijn, kunnen we dit deel in de berekening laten vervallen. De formules waarmee we dan gaan werken zijn:

a/ grijsvleugel $\frac{v Zb^+}{v Zb^+}$ en b/ zwartborst $\frac{v^+ Zb}{v^+ Zb}$

U ziet dat u in de formule van de grijsvleugel de wildallele's $\frac{Zb^+}{Zb^+}$ van de zwartborst factor moet voegen en in de formule voor de zwartborst de wild-

allele's van de grijsvleugel factor $\frac{v^+}{v^+}$.

Het maakt niet uit of u nu een man of pop grijsvleugel of zwartborst gebruikt, daar we werken met autosomaal verervende factoren.

Wij gebruiken in dit voorbeeld man zwartborst 2 fac. x pop grijsvleugel in formule:

$$\frac{v^+ Zb}{v^+ Zb} \times \frac{v Zb^+}{v Zb^+} = 100\% \frac{v^+ Zb^+}{v Zb}$$

Alle jongen zijn uiterlijk grijze zebravinken met enkele zwartborst kenmerken. Dus enkel factorige zwartborsten **maar** alle jongen hebben van hun moeder een recessief verervende grijsvleugelfactor meegekregen.

Ze zijn dus allen split (of verervend) voor grijsvleugel.

Het tweede jaar paren we broer x zus of, als U niet van inteelt houdt, dan een ander jonge uit een dergelijke paring. Uit deze paring kunt U verwachten, zowel mannen als poppen.

- 1/16 grijsvleugel
- 1/8 grijsvleugel zwartborst 1 fac.
- 1/16 grijsvleugel zwartborst 2 fac.
- 1/8 grijs/grijsvleugel
- 1/4 grijs/grijsvleugel zwartborst 1 fac.
- 1/8 zwartborst/grijsvleugel

ysel

De

1/16 grijs
 1/8 grijs 1 fac. zwartborst
 1/16 zwartborst

U kweekt dus 1/16 de gewenste combinatie grijs-
 vleugel zwartborst formule $\frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb}$.

Verder zijn voor de kweek van belang de 1/8 zwart-
 borst/grijsvleugel. Deze vogel bezit het uiterlijk van
 de 2 fac. zwartborst maar is tevens verervend voor
 de grijsvleugel factor (formule $\frac{v^+}{v} \frac{Zb}{Zb}$).

Niet alle 2 fac. zwartborsten bezitten echter een
 grijsvleugel factor n.l. de 1/16 zwartborsten, deze
 bezitten geen grijsvleugel factoren. Ook kunt u ge-
 gebruiken de grijsvleugel zwartborst 1 fac.

In het derde jaar kunt u dus paren:

1. Grijsvleugel zwartborst 2 fac. x grijsvleugel
 zwartborst 2 fac. = 100% grijsvleugel zwartborst
 2 fac.

$$\text{In formules } \frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb} \times \frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb} = 100\% \frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb}$$

2. Zwartborst/grijsvleugel x grijsvleugel zwartborst
 1 fac. = 25% grijs/grijsvleugel 1 fac. zwartborst

$$\frac{v^+}{v} \frac{Zb}{Zb}$$

$$\begin{aligned} & \frac{v}{v} \frac{Zb^+}{Zb} \\ 25\% \text{ grijsvleugel 1 fac. zwartborst} & \frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb} \\ & \frac{v^+}{v} \frac{Zb}{Zb} \\ 25\% \text{ zwartborst/grijsvleugel} & \frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb} \\ & \frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb} \\ 25\% \text{ grijsvleugel zwartborst} & \frac{v}{v} \frac{Zb}{Zb} \end{aligned}$$

De combinatievorm grijsvleugel zwartborst houdt een
 tegenstrijdigheid in, n.l. de borsttekening. Deze ont-
 breekt bij de grijsvleugel maar komt in de zwart-
 borst versterkt naar voren. De oogstreep ontbreekt
 bij beiden. Wat mij persoonlijk interessant lijkt in
 deze combinatie, is de mogelijkheid het rode bruine
 phaeo melanine in de vleugeldekkbevedering te ver-
 sterken. Maar om dit te bereiken moeten we deze
 combinatie opzetten met zwartborsten die een diepe
 roodbruine golftekening in de vleugeldekkbevedering
 tonen (zie eerste artikel).

de bichenow en ringelastilde

Een beschrijving van de kenmerken van dit vogeltje
 lijken mij wat overbodig, hij is algemeen bekend en
 anders spreekt de afbeelding voor zichzelf.

Waar ik wel even op in wil gaan is de naam van
 deze kleine Australiër. Bichenowastrilde, daar is
 uiteraard niets op tegen en men bedoelt daarmee
 de vogel met de witte stuit. Een naaste familielid
 van de Bichenow is de Ringelastilde of Gordel-
 astrilde, dit is de vogel met de zwarte stuit. Ringel-
 astrilde zou misschien nog kunnen maar de bena-
 ming Gordelastilde zouden wij eigenlijk uit de boe-
 ken moeten schrappen omdat gemakkelijk verwar-
 ring kan ontstaan tussen de Gordelastilde en Gor-
 delgrasvink.

Persoonlijk vind ik de Franse benaming mooier:
 Diamant van Bichenow en Diamant van Bichenow
 met zwarte stuit. Maar ach, waar maak ik me druk
 om, de zwartstuit is nagenoeg onbekend in Neder-
 land en ik zal mij dan ook beperken tot de „gewone”
 Bichenowastrilde.

Het is een zeer levendig vogeltje dat veel gemeen
 heeft met de zbravinken, ze zijn echter veel ele-
 ganter en sneller. Wat minder prettig is: ze zijn ook
 vrij nerveus.

Het koppeltje waar ik een jaar of tien geleden mee
 in de buitenvolière kweekte heb ik dáárom weg
 moeten doen. Bij elk minste geringste onraad zetten
 zij met hun gekwetter de gehele volière op de kop,
 bijzonder onplezierig i.v.m. de broedrust in de vo-
 lière. Het paartje waar ik nu weer enkele jaren
 kweekresultaten mee heb is gelukkig een stuk rusti-
 ger. Alleen tegen het uitkomen van de jongen ge-
 dragen zij zich zeer nerveus. Het verschil in geslacht
 is vrij moeilijk te constateren. De mannen zijn wat
 forser en hebben tussen de twee borstbandjes een
 wittere borst. Met deze wetenschap is het echter

nog vrij moeilijk om met zekerheid de mannen van de poppen te onderscheiden. Het enige houvast geeft de zang van de man. Deze „zang" heeft overigens bijna niets te betekenen en lijkt iets op het gekwetter van de zebrovink.

Het broeden doen ze het liefste in een kastje van 15 x 10 x 10 cm met een klein invlieggat. Als nestmateriaal gebruiken ze fijn gras en de nestkom wordt van binnen bekleed met uitgeplozen touw en veerijes. Het koppel waar ik reeds eerder over schreef, nestelde overigens het liefst in een lage dichte conifeer op ongeveer 20 cm boven de grond. Het was een vrij dicht, bolvormig nest met de ingang iets naar beneden gericht en uitsluitend gemaakt van uitgeplozen grashalmen. Het ringen van de jongen in dit nest was beslist onmogelijk zonder de boel te beschadigen. De jongen blijven vrij lang in het nest en als ze dan eindelijk te voorschijn komen zijn het al echte Bichenows! De vleugeltekening is weliswaar dan nog niet zo scherp, maar in vergelijking met de zebrovink of ceresamadine is de tekening bijna volledig aanwezig. Als opfokvoer gebruiken ze een goed eiwoertje en veel gekiemde zaden en uiteraard ook halfrijpe zaden. Levend voer hebben zij bijzonder graag en het is daarom aan te bevelen ze dat ook te verstrekken. Het is mij opgevallen dat de jongen ook groot komen zonder levend voer, maar dan is een goed eiwoertje een eerste vereiste.

Jonge vogels gaan nog lang terug naar het nest van

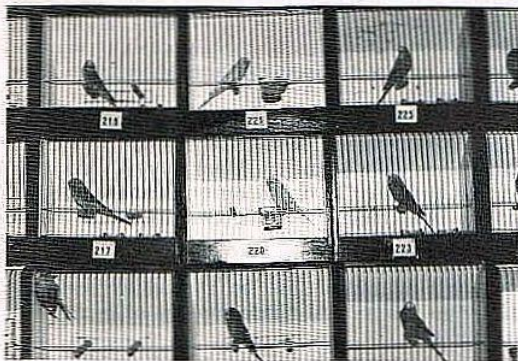
de ouders, het kan daarom gebeuren dat een volgend broedsel mis gaat. Hoewel ze niet agressief zullen zijn tegen hun jongen is het toch aan te bevelen de jongen in een andere vlucht onder te brengen. Na slechts enkele maanden zijn ze volledig op kleur en in die periode dat ze op kleur komen is het raadzaam ze een kleurringetje om te doen omdat ze die tijd ook druk zijn met de zangstudie. De mannen zijn dus vlot te herkennen.

Als TT-vogel is de Bichenow ook zeer geschikt. Verkeert hij in een goede conditie dan kan zo'n vogeltje ook vele punten halen. In de bovenste rubriek op het gele briefje komt echter ook de rubriek Formaat en Model voor. Vooral het formaat zal nog wel wat te wensen overlaten. Het is daarom een eerste vereiste bij de selectie vooral de forse vogels aan te houden voor de kweek.

Tot slot toch nog iets over het gebruik van pleegouders. Het gebeurt wel dat de bichenowastrilde wel goed broedt, doch niet voert als de jongen geboren zijn. In de meeste gevallen betreft het dan een te gebrekkige voeding. En wilt u de jongen toch behouden dan kunt u teruggrijpen naar de onvolprezen meeuwtjes. Zijn die echter niet voorhanden dan blijken de zebrovinken ook goede pleegouders te zijn omdat jonge Bichenows zich net zo gedragen als jonge zebrovinken.

Hans Klören

factoren die voor het behalen van een gunstig resultaat op de tentoonstelling een grote rol spelen

Het is gebruikelijk dat in „ONZE VOGELS" jaarlijks, tegen het naderende tentoonstellingsseizoen, een of meer artikelen gewijd worden aan het tijdig opkoolen, trainen en conditioneren der in te zenden vogels. Vele liefhebbers zien dan ook kans prima van kwaliteit zijnde vogels in optimale conditie naar de plaats van keuring te brengen. Redelijkerwijs gesproken mogen zij dan ook een gunstige beoordeling door de keurmeester verwachten. Dat dit niet altijd het geval is heeft menigeen wel eens onderzocht.

Vanzelfsprekend is er een oorzaak en die is door de liefhebber/inzender niet altijd even gemakkelijk te achterhalen. Vast staat dat de uitslag van de keuring afhankelijk is van de omstandigheden waaronder gekeurd wordt en bovendien de toestand waarin de vogels zich bij de keuring bevinden.

Dat het organiserende tentoonstellingsbestuur daarin een zeer grote verantwoordelijkheid draagt behoeft geen betoog. We mogen ons gelukkig prijzen dat de meeste verenigingen al het mogelijke doen om een keuring vlot en goed te doen verlopen, terwijl ook de ingezonden vogels een prima behandeling en verzorging krijgen. Behoudens mogelijk een klein ongelukje verloopt meestal alles naar wens.

Voor de verenigingen die het evenwel aangaat vermelden we hierbij — wellicht ten overvloede — de maatregelen die getroffen dienen te worden om de keuring onder de meest gunstige omstandigheden te doen plaats vinden.

1e. zorgdragen dat de keurmeester zijn werk bij daglicht in alle rust en geconcentreerd kan verrichten. Dit houdt in dat men zich tijdens de keuring niet met het werk van de keurmeester mag bemoeien. Verder is het afleidend en derhalve niet toegestaan dat anderen zich achter of in de onmiddellijke nabijheid van de keurtafel bevinden en aldaar discussies gaan voeren.

2e. zorgdragen dat in voldoende mate keurtafels ter beschikking staan, die de ruimte bieden een vergelijkende keuring te verrichten.

3e. zorgdragen dat er voldoende „voorbengers“ aanwezig zijn, die op aanwijzing van de keurmeester de vogels aan en afvoeren.

Indien de keurmeester herhaaldelijk om aan- of afvoer der vogels moet vragen of roepen en daartoe zelfs geregeld achter de keurtafel vandaan moet komen, dan is het met zijn rust en geconcentreerdheid gedaan en dit komt de keuring niet ten goede. De inzenders zijn hiervan de dupe.

De aandacht wordt gevestigd op het aanwezig zijn van „geschikte“ voorbengers, die zich ook bewust zijn van hun verantwoordelijkheid in deze.

Het komt voor dat de kooien met snelle handbeweging als het ware van de stelling gegrepen worden en vervolgens al stotend tegen allerlei obstakels naar de plaats van keuring vervoerd worden. Alles behalve voorzichtig worden zij dan op de keurtafel „geplaatst“. Aangezien gelukkig de meeste vogels een dergelijke behandeling van hun eigen baas (inzender) niet gewend zijn, raken vele van hen van streek en hangen angstig fladderend tegen de tralies. Met geen mogelijkheid zijn deze vogels in korte tijd nog op stok te krijgen met het gevolg dat model en houding door de keurmeester niet te beoordelen is. Van „strakke bevedering“ is ook geen sprake meer, zodat de kleur en tekening ook te wensen overlaat. Het behoeft geen betoog dat zo'n vogel in een moment van ondoordachtzaamheid gemakkelijk 5 à 6 punten kan verliezen.

4e. zorgdragen dat bij de aanvang van de keuring aan elke keurmeester een „blinde lijst“ overhandigd wordt, waarop de te keuren volgens met naam, kleurslag en kooinummers vermeld zijn, onder de aanduiding van categorie EK, OEK of OK. Bij bastarden dient de naam van de vader en de moeder vermeld te worden, bijv. putter x kanarie.

Tevens dient op de lijst te worden vermeld in welke groepen men een kampioen c.q. nummer 1, 2 of 3 wil hebben en voor welke groep het bondskruis ter beschikking wordt gesteld.

Toelichting: Een goed opgestelde „blinde lijst“ bevordert een vlot en juist verloop van de keuring. Hij stelt de keurmeester in staat de vogels onderling per soort en kleurslag ter keuring in te delen. Hij verschaft de keurmeester een doorlopend overzicht op het verloop van de keuring, zodat het uitgesloten is dat bijv. tegen het einde van de middag nog enkele soorten of kleurslagen worden voorgedragen waarvan er 's morgens al een grote groep gekeurd werd. Behoren die nagekomen vogels dan toevallig ook nog tot de „toppers“, dan is Leiden in last omdat wegens tijdgebrek een vergelijkende herkeuring niet mogelijk is.

5e. voorkomen dat personeel van de tentoonstelling, dat op een bepaald moment geen werkzaamheden behoeft te verrichten, zich tijdens de keuring onnodig tussen de stellingen ophoudt. Het komt n.l. wel eens voor dat de keurmeester zich tijdens de keuring „rot schrikt“ omdat plotseling door „onbekende oorzaak“ een stelling met kooien en al omvalt. Er is niet veel fantasie voor nodig om te begrijpen dat de betreffende nog te keuren vogels minder punten behaalden dan de inzender er van

verwacht had. (Jammer dat de organiserende vereniging in voorkomend geval zelden of nooit de inzenders van het gebeurde op de hoogte stelt. De keurmeester is dan natuurlijk de „zondebok“ en zeker als de betreffende vogel reeds eerder of later op een andere TT veel hogere punten behaalde).

6e. zorgdragen dat **tijdig vóór de aanvang van de keuring** de ruimte waarin de stellingen opgesteld staan, zo goed mogelijk verlicht wordt. (Gordijnen openschuiven). Vogels die uit een schemerdonkere ruimte komen en op de goed verlichte plaats van keuring gebracht worden, zijn veelal „onwennig“ en tonen zich niet op hun best.

7e. zorgdragen dat de plaats van keuring matig verwarmd is. Het is een fabeltje dat vogels die uit een buitenvolière komen op een tentoonstelling ook koud moeten zitten. In de volièrre hebben zij voldoende lichaamsbeweging waardoor zij zich zelf warm houden. In een tentoonstellingskooi, opgesteld in een koud vertrek, missen zij deze bewegingsvrijheid en gaan „bol“ zitten om hun lichaam op temperatuur te houden. Bij de keuring kan dit puntenaftrek opleveren voor model, houding, bevedering, kleur en tekening.

In te koude keurlokalen zien we dan ook vaak, dat eerst tegen de middag de hogere punten toegekend kunnen worden omdat de temperatuur iets aangenamer is geworden. Ook de keurmeester „zit dit niet lekker“. Hij was immers genoodzaakt de vogels onder verschillende omstandigheden (lees: temperatuurverschil) te keuren.

Vorenstaand zijn nu wel de voornaamste factoren belicht die voor het behalen van een gunstig resultaat op de tentoonstelling een grote rol spelen. Zoals u ziet ligt het dus lang niet altijd aan de zorg van de liefhebber of de keurmeester dat de vogel niet het verwachte resultaat behaalt. Ieder jaar komen wel een of meer van de gesignaleerde gevallen voor die alle voorkomen hadden kunnen worden indien de verantwoordelijke tentoonstellingsbesturen de nodige voorzorgsmaatregelen getroffen hadden. We hopen met dit artikel te bereiken dat ook de onbewust nalatigen onder de afdelingen wat meer zorg gaan besteden aan het verschaffen van een goede keurgelegenheid voor de ingezonden vogels.

D. H. Duivis.

IMPORT - EXPORT

Grootste in- en uitvoerbedrijf in België. Alle soorten tropische vogels, Parkieten, Aapjes, grijze Papegaaien, groene Papegaaien, Lorries, enz.

Prijslijsten enkel voor handelaars, tevens verkoop aan particulieren.

Openingsuren: alle dagen van 9 tot 17 uur. Vrijdag, zaterdag en zondag van 9 tot 12 uur.

de keuring van kleurkanaries

Nog enkele maanden, dan is het weer zo ver: „Het tentoonstellingsseizoen”. Een jaarlijks terugkerende periode waarin veel vogelliefhebbers over voldoende sterke zenuwen moeten beschikken om hier heelhuids door te komen. Reeds nu al zullen veel Tentoonstellingsbesturen voorbereidingen beginnen te treffen om straks de organisatie van hun tentoonstelling zo vlot mogelijk te kunnen laten verlopen. De kwekers zullen hun aandacht reeds gaan richten op hun jonge vogels teneinde die exemplaren te sorteren die voor de tentoonstelling in aanmerking zullen komen. Ieder jaar opnieuw blijkt weer dat de tentoonstelling een manifestatie is die alleen optimaal tot stand kan komen als er een juiste samenwerking is tussen de leden van de vereniging en hun T.T. bestuur.

Als regel kunnen we een tentoonstelling indelen in twee hoogtepunten: de keuring en de eigenlijke tentoonstelling. Voordat de keuring kan plaats vinden zullen zowel de inzenders als het T.T. bestuur zich moeten onderwerpen aan een aantal „spelregels”.

Na het broedseizoen zal iedere kweker, die van plan is om vogels naar een tentoonstelling te zenden, zich bezig houden met de vraag welke vogels hiervoor in aanmerking zullen komen. Het eerste hulpmiddel dat hij hiervoor kan hanteren is het „Vraagprogramma”. Hieronder verstaan we de jaarlijks in „ONZE VOGELS” gepubliceerde lijst waarop, ingedeeld in Hoofdgroepen, groepen en klassen, die kleurslagen staan vermeld, die voor inzending op een tentoonstelling in aanmerking komen. Heeft hij zijn keuze ten aanzien van de in te zenden kleurslagen bepaald dan kan iedere kweker zelf reeds bepalen of zijn vogels voldoen aan de eisen die de

keurmeester tijdens de keuring aan zijn vogels zal stellen. Iedere keurmeester zal een ingezonden vogel beoordelen volgens de geldende richtlijnen en eisen zoals deze staan vermeld in de „Standaard voor Kleurkanaries”. Ieder lid van de N.B.v.V. kan deze „Standaardeisen” bestellen bij het Bondsbureau (de wijze waarop wordt regelmatig aangegeven in het maandblad).

Niet alleen na het broedseizoen zal de kweker gebruik kunnen maken van de Standaardeisen, ook bij het samenstellen van de diverse fokparen is het gebruik van de Standaard onmisbaar en van groot belang bij het beoordelen van de goede of onjuiste kwaliteiten van de ouderdieren.

Iedere in te zenden Kleurkanarie dient ondergebracht te worden in tentoonstellingskooien die voldoen aan de door de Bond gesteld eisen ten aanzien van de afmetingen, de kleur en de uitvoering van het metalen front. Kooien, die niet aan deze eisen voldoen zullen door het T.T. bestuur moeten worden geweigerd. Uiteraard dienen uw vogels in schone kooien te worden ingezonden en mogen op en aan de kooien geen aanduidingen voorkomen waaruit kan blijken wie de eigenaar van de kooi is.

Ingezonden vogels dienen in de eerste plaats gezond te zijn, daarnaast dient iedere inzender er voor te zorgen dat de vogels schoon zijn en dus geen vuile bevedering en vuile pootjes hebben. Om de pootjes mogen onder geen enkele voorwaarde „kleurringetjes” zitten. Meestal worden deze ringetjes aangebracht om het verschil aan te geven tussen mannen en poppen. Voor de aanvang van de keuring dienen deze evenwel door de inzender te worden verwijderd. Wordt dit niet gedaan dan loopt u de kans dat de vogels niet zullen worden gekeurd.

Het is tijdens de keuring voor de inzender van belang dat z'n vogels rustig in de kooien zitten. Beter nog is dat de vogels worden getraind op het aannemen van een goed opgerichte „showhouding”. Hiertoe verdient het de aanbeveling om enige weken voor de T.T. de vogels reeds in een T.T. kooi te plaatsen, zodat zij volledig aan de kooi kunnen wennen. Dit dient evenwel met de nodige zorgvuldigheid te gebeuren en moeten er wel maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat de bevedering beschadigt.

Ieder bestuur, dat besluit een tentoonstelling met de daaraan verbonden keuring van de ingezonden vogels te organiseren, neemt de verplichting op zich de inzenders de meest optimale omstandigheden te bieden ten aanzien van de keuring, huisvesting en verzorging van de vogels. Helaas zijn nog lang niet alle T.T. besturen doordrongen van hun verantwoordelijkheden ten opzichte van de inzenders ten aanzien van de te houden keuring.

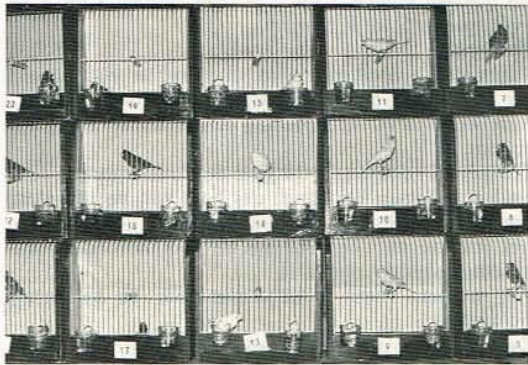
De eerste handeling van ieder T.T. bestuur is er voor te zorgen dat er voor de keuring van de in te zenden vogels voldoende keurmeesters aanwezig zijn. Onmiddellijk, nadat tijdens de Districtsvergadering de aangevraagde T.T. is toegewezen, moet men reeds de keurmeesters aanschrijven. Velen stellen dit uit tot de nog te houden tentoonstelling en zelfs tot in het voorjaar. Op die manier zal het steeds moeilijker worden nog keurmeesters te vinden die op de geplande keuringsdatum nog vrij zullen zijn. De eerste bijdrage van het T.T. bestuur aan het

slagen van de keuring is zondermeer de zorg voor voldoende keurmeesters, zodat alle vogels optimaal kunnen worden beoordeeld.

Een niet minder belangrijk onderdeel vormt de ruimte waarin de keuring zal moeten plaats vinden. De keuring van Kleurkanaries is gedeeltelijk gebaseerd op de beoordeling van de kleur. Deze kleur is alleen dan goed te beoordelen, indien de keurmeester kan beschikken over voldoende daglicht. Helaas laat het daglicht in de maanden november en december het nog wel eens afweten. Het T.T. bestuur zal daarom te allen tijde een ruimte moeten beschikbaar stellen met voldoende grote ramen om ook het schaarse daglicht tijdens een bewolkte keuringsdag optimaal te kunnen benutten. Helaas wordt aan dit punt nog te weinig aandacht geschonken meestal ook vanwege de financiële consequenties ten aanzien van de zaalhuur. Indien het bestuur echter een zaal huurt waarvan men bij voorbaat weet dat er te weinig daglicht zal zijn om een keuring te verrichten dan benadeelt men reeds de inzenders. Naast een keuringszaal met voldoende daglicht dient men er ook op te letten dat alle aanwezige keurmeesters en eventuele bijzitters kunnen beschikken over voldoende ruimte om de vogels op de keurtafel te kunnen beoordelen.

Tenminste veertien dagen voor de keuring dient het T.T. bestuur aan iedere keurmeester een overzicht te sturen waarop staat vermeld welke overige keurmeesters en of bijzitters tijdens de keuring aanwezig zijn, het aantal ingezonden vogels, het juiste adres van de zaal waar de keuring zal plaats vinden en indien noodzakelijk een beschrijving hoe de keurmeester deze zaal kan bereiken.

Tijdens het inbrengen van de vogels zal het T.T. bestuur er nauwlettend op moeten toezien dat alle vogels worden ingezonden in schone kooien, die

daarnaast voldoen aan de door de Bond vastgestelde eisen. Daarnaast zal zij er voor moeten waken dat er onder geen enkele voorwaarde zieke vogels tot de tentoonstelling worden toegelaten. Ten behoeve van een goede administratie zal het T.T. bestuur reeds bij de inbreng van de vogels moeten controleren of de ringnummers van de vogels overeenkomen met de administratie. De keurmeesters dragen geen verantwoordelijkheid ten aanzien van de juistheid van de vaste voeringen en zijn derhalve nooit aansprakelijk indien na afloop van de keuring zal blijken dat een O.K. vogel E.K. kampioen is geworden.

Voor aanvang van de keuring moet aan de leidinggevende keurmeester een z.g. „blinde lijst” worden overhandigd. Op deze lijst moet aangegeven zijn hoeveel vogels er zijn ingezonden, welke kooinummers absent zijn, welke kleurslagen er zijn ingezonden. Bij iedere kleurslag moet worden aangegeven welke kooinummers hierop betrekking hebben. Daarnaast kunt u op deze lijst aangeven welke kooinummers behoren tot de „stammen” vogels. Op de blinde lijst mogen geen namen van de inzenders voorkomen. Tevens dient door de T.T. secretaris voor de aanvang van de keuring aan de leidinggevende keurmeester opgave te worden verstrekt van de aan te wijzen kampioenen voor de tentoonstelling. Tijdens de keuring dient iedere keurmeester de beschikking te hebben over voldoende keurbriefjes. Deze moeten door de afdelingen worden besteld bij het Centraal Magazijn van de N.B.v.V. (zie mededelingen in „ONZE VOGELS”). Hierbij moet er op worden gelet dat de keurmeesters de juiste, thans geldende keurbriefjes ontvangen.

In bovenstaande is in kort bestek weergegeven aan welke „spelregels” zowel de inzender als het T.T. bestuur zal moeten voldoen om de keuring van de vogels zo optimaal mogelijk te doen verlopen. Het kan voorkomen dat een T.T. bestuur ten aanzien van de keuring bepaalde problemen ontmoet waar zij niet uit komt. In dergelijke gevallen kunnen zij steeds een beroep doen op de keurmeesters die bij hun vereniging de keuring zullen verrichten. Mits zij vroegtijdig hierover contact opnemen met de keurmeester, kunnen een hoop narigheden zowel voor de inzender als voor de organiserende vereniging worden voorkomen.

H. K. van der Wal

soeten door: M. van Woezik

Soeten zijn een vorm van fluiten en worden op de keurlijst in dezelfde rubriek als fluiten gewaardeerd. Soeten komen de laatste jaren maar zeer zelden voor in het lied van de waterslager en dat is jammer. Niet alleen omdat het een echte nachtegaaltoer is, maar ook om de bijzondere indruk die van soeten uitgaat.

Wie eenmaal goede soeten heeft gehoord, kan deze toer nooit meer vergeten. De grondtoon van soeten komt overeen met de grondtoon van diepe fluiten, n.l. de oe. Soeten kunnen in geen andere grondtoon worden gezongen, omdat een hogere grondtoon de naam teniet doet. De grondtoon van soeten verschilt ook nog van de grondtoon van fluiten, doordat hij langer is en een lichte buiging naar boven vertoont. De medeklinkers van de toongreep van soeten zijn ook anders dan van gewone fluiten. Is bij fluiten de medeklinker s voor aan de toongreep ongewenst, bij soeten is deze medeklinker noodzakelijk. Aan het einde van elke toongreep heeft de soet de medeklinker t. Het ritme van soeten is langzamer dan het ritme van fluiten, hetgeen wordt veroorzaakt door de langere grondtoon en door de grote tussenruimten tussen de toongrepen.

De toer klinkt als soet, soet, soet en is langgerekt van structuur. Soeten worden, indien zij in de juiste structuur en toon worden gezongen, beloond met 7 tot 9 punten.

Woeten

Ook woeten is een toer, die elke waterslagliefhebber begeert, maar die helaas ook bijna niet meer wordt gehoord. Heel vaak gebeurt het, dat een liefhebber enthousiast komt vertellen dat hij woeten in zijn vogels heeft gehoord. Bijna altijd blijkt dan, dat vooral jonge vogels bezig zijn met de studie op een diepe klokkende waterslag. Zij brengen dan enkele afzonderlijke slagen en inderdaad kan dat klinken als een korte woet. Ook oudere vogels blijven soms steken bij het begin van een diepe langzame klok en ook dat heeft wel iets van woet. Woeten hebben echter, indien zij goed zijn van structuur, weinig gemeen met klokkende waterslag. Veel meer hebben zij gemeen met fluiten, met dit verschil, dat de grondtoon, evenals bij soeten, langer is dan die van fluiten. Evenals de soeten hebben ook de woeten in hun grondtoon oe een lichte buiging naar boven.

De medeklinkers w van voren en t achter de toongreep, vormen met de langgerekte grondtoon de woet. Het ritme is hetzelfde als bij soeten omschreven. De toer klinkt als woet, woet, woet met lange grondtoon en langzaam ritme.

Voldoende woeten (haast niet denkbaar) krijgen 1 tot 2 punten, goede 3 tot 4 en zeer goede 5 tot 6 punten.

Ik wil hierbij nog opmerken, dat ik bij vroeger gehoorde stammen, die prachtige, z.g. vragende woeten zongen, de klokkende waterslag steeds zag verdwijnen ten koste van de woet. Het is daarom de vraag of een kweker, die goede klok in zijn stam heeft, verstandig doet zich op woeten toe te leggen.

Tjokken

Tjokken behoren tot de eenvoudige, onderbroken toeren. De structuur van tjokken moet kort en krachtig zijn, zonder watereffect op de grondtoon. De grondtoon of klinker van tjok is o, met de medeklinkers tj voor en k achter elke toongreep.

Goede tjokken zijn waardevol in het lied van de waterslager. Het is een typische nachtegaaltoer, die het nachtegaalaccent van het lied aanmerkelijk kan beïnvloeden. Dikwijls horen wij echter tjokken in afwijkende vorm en toon. Tjokken met verkeerde medeklinkers als sj voor en een g achter de toongreep, vlakke tjokken met de grondtoon a; de grondtonen io, ioe, die klinken als tiok, tiek enz. enz. zijn minderwaardig. De grondtoon u, soms lang, is eveneens een afwijkende vorm van tjok. Verder kunnen tjokken die belegen (niet helder) of neuzig zijn, de toer tot straftoer degenereren.

Het ritme van de tjok moet langzaam zijn, met goed hoorbare tussenruimte tussen de korte toongrepen. In deze vorm met o als grondtoon kunnen wij spreken van goede of zeer goede tjokken. In goede tjokken moet wateraccent niet voorkomen. Voldoende tjokken krijgen 1 tot 2 punten, goede 3 tot 4 en zeer goede 5 tot 6 punten.

Tjokkenrol

Tjokkenrol wordt genoemd in dezelfde rubriek als de tjokken en op gelijke wijze bewaardigd.

Tjokkenrol is in tegenstelling tot de benaming, geen roltoer.

Tjokkenrol is evenals de tjok een onderbroken toer en het is alleen het ritme, dat hem van de tjok doet verschillen. Klinkers en medeklinkers zijn dezelfde als die van de tjok, evenals de voorkomende afwijkingen dezelfde zijn.

Het snellere ritme is bepalend voor de benaming tjokkenrol.

De toongreep van tjokkenrol is meestal nog korter dan die van tjok en de goede vorm klinkt alsof men een knikker over het ijs laat springen.

Vooraf in de tjokkenrol komt het wateraccent veel voor, doch dit maakt de toer van minder waarde.

Veel waterslagers zingen, evenals de nachtegaal, tjokken en tjokkenrol. In dat geval wordt slechts een van beide toeren bewaardigd en kan voor een goede variatie een punt meer worden toegekend.

Voldoende tjokkenrollen krijgen 1 tot 2 punten, goede 3 tot 4 en zeer goede 5 tot 6 punten.

Schokkel

Schokkel is een eenvoudige onderbroken toer, met een sterk onderbroken of afgezette vorm. De toongrepen, waarvan het ritme iets sneller is dan die van

Woezik

fluiten, doch langzamer dan van de fluitenrol, volgen elkaar op met een schokkende en wiegende beweging. Het is deze schokkende beweging, waarin de schokkel zich van elke andere toer goed doet onderscheiden. Bij het brengen van een goede schokkel kunnen we zelfs zien, dat het lichaam van de vogel meeschokt in het ritme van de toer.

De grondtoon die korter is dan die van fluiten, kan in verschillende toonhoogten voorkomen.

Goede grondtonen zijn o, oe en u. Minder goed is de a, terwijl de eu en de ee als slechte grondtonen kunnen worden aangemerkt, aangezien deze laatste een neuzig karakter hebben. De i wordt als grondtoon in de schokkel bijna nooit gehoord.

De medeklinker van schokkel bestaat meestal uit een h en soms uit een zachte b of l vooraan de toongreep.

Met de zachte h als medeklinker en de o of oe als grondtoon, in een goed ritme gezongen, kan de schokkel een toer zijn van aparte schoonheid.

Natuurlijk kent ook de schokkel vele afwijkingen in vorm en toon. Verkeerde medeklinker, vooral als deze te hard is, te lange of te hoge grondtoon; neuzige, vlakke, gestoten, geslagen vormen, maken de schokkel vanzelfsprekend minderwaardig.

Een bijzondere vorm van schokkel, die bij onze waterslager kan voorkomen, is de waterschokkel.

Ook de nachtegaal brengt deze vorm, die wat betreft zijn structuur en ritme gelijk is aan de gewone schokkel, doch waarvan de grondtoon een zekere buiging vertoont, die water doet veronderstellen. In een goede vorm gebracht, is ook de waterschokkel een toer met grote muzikale schoonheid.

Het komt voor dat een vogel bij het zingen van schokkel, een wisseling van de grondtoon in dezelfde toer laat horen. Wij noemen dat een vallende of stijgende schokkel, die de waarde van de toer kan verhogen.

Slechts hoogst zelden wordt in het waterslagerslied een schokkel gehoord. In het verleden kwam deze toer veel meer voor. Het feit, dat voor deze mooie toer slechts 3 punten beschikbaar zijn op het tegenwoordige keursysteem, zal er ook zeker niet toe bijdragen, dat de kwekers zich op schokkel zullen toeleggen en ik vind dat persoonlijk erg jammer. Als wij bedenken dat voor bellen en belrollen, die ook in hun mooiste vorm, de schokkel niet kunnen evenaren in klank en schoonheid, voor ieder 6 punten beschikbaar zijn, dan wil het mij voorkomen, dat de ontwerpers van ons huidige keursysteem de verhoudingen wel erg uit het oog hebben verloren.

Een voldoende schokkel krijgt 1 punt, een goede 2 en een zeer goede schokkel slechts 3 punten.

korte berichten

ISOLEREN . . . GEVAARLIJK!

K. Postma te Ermelo schreef ons de volgende brief. In het kader van de energie-warmtebesparing werd mij aangeboden de spouwmuur van mijn woning te laten volspuiten met een „schuim”. Omdat ik mijn vogels in volièrès op zolder houd, heb ik voorzichtigheidshalve eerst bij de desbetreffende firma geïnformeerd of er geen gevaar voor mijn vogels zou ontstaan. Ik had namelijk al eens gehoord dat het isolatiemateriaal tijdens het hardingsproces schadelijke gassen vrijliet. Enige dagen later vernam ik van die firma dat er inderdaad gevaar voor de vogels zou kunnen ontstaan en ze raadde mij dan ook aan om minstens een week de vogels ergens anders onder te brengen. Dit was voor mij niet mogelijk zodat ik besloot die isolatie niet te laten aanbrengen. Wel werd mij een goed alternatief geboden. Ik kon die spouwmuur ook laten volspuiten met „steenwol”. Het is een wat duurder materiaal maar heeft in elk geval geen nadelige bijverschijnselen. Dit gegeven was voor mij belangrijk genoeg om het ook aan andere vogelliefhebbers door te geven zodat een ieder er voordeel van kan hebben.

BELANGRIJKE DATA

1976

Vergadering bondsbestuur 9 oktober.
Technische dag keurmeesters 16 oktober.
Vergadering in districten 22 of 23 oktober.

1977

Algemene vergadering in districten 22 of 23 april.
Algemene vergadering Utrecht 14 mei.

Vergadering bondsbestuur 8 oktober.
Technische dag keurmeesters 15 oktober.
Vergadering in districten 21 of 22 oktober.
Districtstentoonstellingen in de week van 12 t/m 18 december.

VAN DE KEURMEESTERS

Gelieve de navolgende wijziging in de keurmeesterslijst aan te brengen: Tropen: Mevr. Dekker-De Boer verhuisd naar Perosisstraat 10 te Culemborg. Kleur: Chr. Suijkerbuijk verhuisd naar Nieuwe Biezenweg 4 te Kruisland, telefoon 01673-620, en H. Huijgens naar Antwerpsestraat 20, telefoon ongewijzigd.

TT-AGENDA

Gelderse Parkietenvereniging van 5 t/m 7 november in Het Centrum te Elst. Afd. Groenlo van 12 t/m 14 november in zaal J. Kock. Afd. Hapert niet in zaal 't Schoentje maar in Den Tref. Afd. Vaassen van 10 t/m 11 december in zaal Schietvereniging.

OVERLEDEN

A. Theunissen, 's-Hertogenbosch; J. Michielsens, Helmond; J. Krabbendam te Schiedam en H. Eijgenhuijsen, Heerenveen.
Dat zij rusten in vrede.

U DOET ER UW VERENIGING BESLIST EEN GROOT PLEZIER MEE INDIEN U OOK WAT AAN LEDENWERVING DOET; ZELFS TIJDENS DE VAKANTIE. DENK MAAR EENS AAN AL DIE BEKERS!

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 013-34 15 79
b.g.g. 013-34 13 28

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor
pelsdieren, pluimvee en vogels - Voor-
fronten in alle maten - Tevens opvouw-
bare kooien voor honden, katten, duiven,
papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

Kalender
1977

Nederlandse
Bond
van
Vogelliefhebbers

N.B.v.V. Kalender 1977

Wees er vlug bij en bestel gelijk met uw ringen weer
zo'n prachtige vogelkalender.

Vastgestelde verkoopprijs f 4,50.

Voor afdelingen bij 10 of meer exemplaren slechts
f 3,— per exemplaar.

ECHT, ZE PROEVEN HET ...

**ZE WILLEN
NIET ANDERS**

en het betere zit niet
altijd in een hogere prijs

**V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 104
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02**

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

Valkparkiet	35,00 pp
Grasparkiet	10,00 pp
Albino en Lutino	10,00 pp
Deens bonte parkiet	10,00 pp
Chin.	
dwerkwartel	10,00 pp
idem zilver	12,50 pp
Diamantvinken	50,00 pp
Roodkop Gould-Amadines	65,00 pp
Driekl. pap.	55,00 pp
Amadines	55,00 pp

Goudbukjes	12,50 pp
Blauwfazantjes	12,50 pp
Vuurvinkjes	12,50 pp
Mozambiquekijssjes	12,50 pp
Saffraanvinken	45,00 pp
Spitsstaart amand.	35,00 pp
Melba. astrilde	60,00 pp
Agap. personata	65,00 pp

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Agap. figherie	60,00 pp
Elfen-Astrilde	40,00 pp
Japane	
Meeuwtes	7,00 pp
Diamantduifjes	20,00 pp
idem zilver	40,00 pp
Zebrovinken grijs	8,00 pp
Zebrovinken isabel	8,00 pp
Gordelgrasvinken	40,00 pp

Halsband park.	45,00 pp
Valkparkiet	80,00 pp
Bandvinken	7,00 pp
Siegeldruppel-astrilde	70,00 pp
Bronse mannetjes	10,00 pp
Tijgervinkjes	15,00 pp
Driekleur nonnetje	10,00 pp
Groene tijgervinkjes	27,50 pp
Witte valkparkieten	80,00 pp
Roodkop goulds-amadine	65,00 pp

*s Maandags de gehele dag gesloten - 's Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.
Verzending onder rembours. - Vracht rekening koper.

Vraag uitgebreide prijslijst.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

W. RUPPE VAN DER VOORT

Tilburgse Vogelhandel
IMPORT - EXPORT

Wij zijn gespecialiseerd in / en hebben constant uit voorraad leverbaar: Grijs Papegaaien, Groene Papegaaien, Lories, Kakatoe's, Ara's, Agaporniden, Aapjes, Reptielen, Kanaries, alle soorten Parkieten en Tropische vogels.

Voor prijsopgave bel 013-423593 / 553298 of briefkaart Puccinistraat 15, Tilburg, Postbus 860. (ook 's-zondags van 10 tot 12 uur)

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Dof zwart, slagvast geëpoxeerd, roestbestendig, morsvrij en hygiënisch. Waterdichte aluminium schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk. Veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering! Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Metaalwarenfabriek Hulskamp s.v.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 52 TE ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

„ANIMALI”
INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS

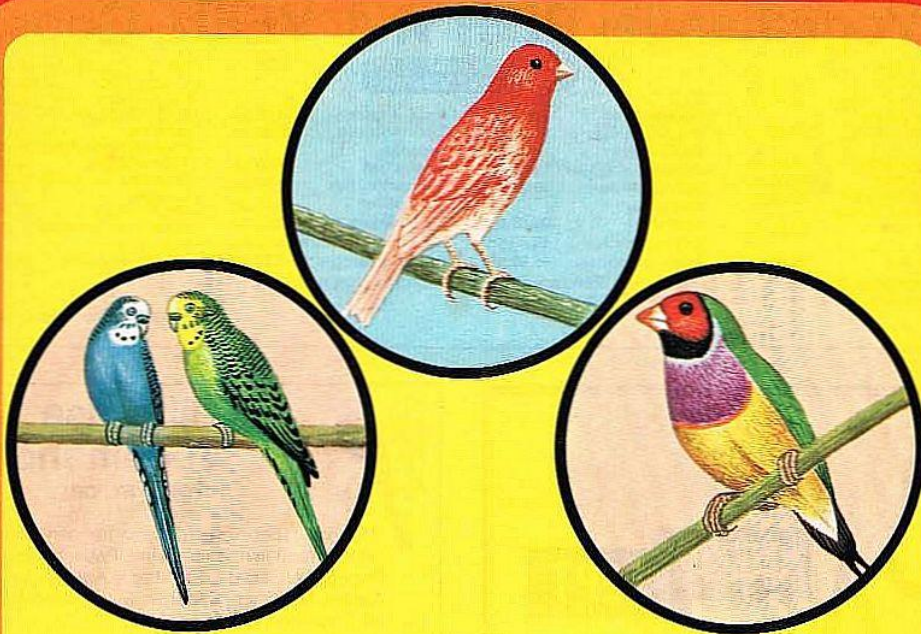
Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst
Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

PARADISO VOLIERE **BON** Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

Naam:.....
Adres:.....
Plaats:.....

usel

De

Waar wacht u nog langer op ?

Gun uw vogels selectief geschoonde
WITTE MOLEN zongerijpte zaden!

WITTE MOLEN gemengde zaden voor kleur, zang en postuurkanaries, tropische vogels, parkieten en wildzang.

WITTE MOLEN zaadmengsels door onze voedingsdeskundige in de juiste verhoudingen samengesteld en aangepast aan de behoefte van de vogels in het seizoen.

Naast onze sublieme ALLESTERIN-mengsels voor de specialist, een keur van mengsels o.a.:

- Zangzaad Speciaal - Rood 1 - Zwart 1R - Zwart 1R z. hennep.
- Tropischzaad speciaal - Tropischzaad A.P.V. (v. Austr. Prachtvinken)
- Parkietenzaad speciaal - Parkietenzaad grof
- Wildzangzaad E.S. (eigen samenstelling)

VOGELLIEFHEBBERS DIE WETEN WAT GOED IS
PASSEN DE VOORDEELREGEL TOE.

Dus Witte Molen zaden!

witte
molen

WITTE MOLEN B.V.
PROV.WEG - MEEUWEN (N.Br.)